Ročník XXII. číslo 1 - marec 2017 0,27 eur

Beckovské NOVINY

www.obec-beckov.sk

Jozef Miloslav Hurban

200. výročie narodenia

19. marec 1817 Beckov – 21. február 1888 Hlboké

Zo zasadnutí obecného zastupiteľstva

Poslanci schválili na 20. zasadnutí Obecného zastupiteľstva obce Beckov dňa 9. 12. 2016 nasledovné uznesenia:

uz.č.213/2016 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie kontrolu uznesení zo zasadnutia konaného dňa 28. 10. 2016 s pripomienkou – uznesenia č.211/2016 a 212/2016 sú ďalej v platnosti, úloha trvá.

uz.č.214/2016 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie informáciu o stave investičných akcií v obci.

uz.č.215/2016 – Obecné zastupiteľstvo schválilo Rozpočtové opatrenie na rok 2016 - č.5 bez pripomienok.

uz.č.216/2016/a – Obecné zastupiteľstvo schválilo finančný rozpočet Obce Beckov na rok 2017 a vzalo na vedomie finančný rozpočet s výhľadom na roky 2018 a 2019 s pripomienkami uvedenými v zápisnici.

b/ Obecné zastupiteľstvo uložilo povinnosť organizáciám, ktoré požiadali o dotáciu z rozpočtu obce na rok 2017, zosúladiť žiadosti s platným VZN o poskytovaní dotácií do 23. 1. 2017.

uz.č.217/2016 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie Stanovisko hlavnej kontrolórky obce k návrhu Rozpočtu obce na rok 2017.

uz.č.218/2016 – Obecné zastupiteľstvo schválilo mimoriadny členský príspevok Oblastnej organizácii cestovného ruchu „Trenčín a okolie“ vo výške 2000,00 € z dôvodu financovania osláv 200. výročia narodenia J. M. Hurbana v roku 2017.

uz.č.219/2016 – Obecné zastupiteľstvo schválilo VZN Obce Beckov č. 4/2016 o určení výšky dotácie na prevádzku a mzdy na dieťa materskej školy a dieťa školského zariadenia na území obce Beckov bez pripomienok.

uz.č.220/2016 – Obecné zastupiteľstvo schválilo Doplnok č.4 k VZN Obce Beckov č. 3/2012 o miestnom poplatku zo KO a DSO s účinnosťou od 1. 1. 2017 bez pripomienok. Zároveň obecné zastupiteľstvo s účinnosťou od 1. 1. 2017 ruší Doplnok č. 1 predmetného VZN schválený uznesením č.307/2013 zo dňa 13. 12. 2013 a ustanovenia článku 10 ods. 3 vymedzené Doplnkom č. 2, ktorý bol schválený uznesením č. 382/2014 zo dňa 5. 12. 2014.

uz.č.221/2016 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie Správu hl. kontrolórky obce o výsledku následnej finančnej kontroly č.1.

uz.č.222/2016 – Obecné zastupiteľstvo schválilo Plán činnosti hl. kontrolórky obce na 1. polrok 2017 bez pripomienok.

uz.č.223/2016/a – Obecné zastupiteľstvo schválilo návrh na schválenie mesačnej odmeny hlavnej kontrolórky Obce Beckov do výšky 20%.

b/ Obecné zastupiteľstvo oprávňuje starostu obce stanoviť mesačnú odmenu hlavnej kontrolórke obce v súlade s § 18c Plat hlavného kontrolóra, ods. 5 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, od 1. 1. 2017.

uz.č.224/2016/a – Obecné zastupiteľstvo vyhovelo protestu prokurátora č. Pd 98/16/3304-8 zo dňa 18. 10. 2016 proti ustanoveniam VZN Obce Beckov č.3/2004 o chove, vodení a držaní psov na území obce Beckov.

b/ Obecné zastupiteľstvo uložilo obecnému úradu nariadenie prepracovať a predložiť na ďalšom zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 27. 1. 2017.

uz.č.225/2016/a – Obecné zastupiteľstvo vyhovelo protestu prokurátora č. Pd 142/16/3304-3 zo dňa 3. 11. 2016 proti ustanoveniam VZN Obce Beckov č. 3/2016 o určení miesta a času zápisu dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky v základnej škole v zriaďovateľskej pôsobnosti Obce Beckov.

b/ – Obecné zastupiteľstvo uložilo obecnému úradu prepracovať VZN č. 3/2016 o určení miesta a času zápisu dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky v základnej škole v zriaďovateľskej pôsobnosti Obce Beckov v zmysle protestu prokurátora zo dňa 3. 11. 2016 do ďalšieho zasadnutia obecného zastupiteľstva.

uz.č.226/2016 – Obecné zastupiteľstvo schválilo ďalší termín zasadnutia obecného zastupiteľstva na 27. 1. 2017.

uz.č.227/2016 – Obecné zastupiteľstvo schválilo podanie žiadostí o dotáciu pre rok 2017 z Ministerstva kultúry SR na projekty Obnova NKP hrad Beckov s účasťou pracovníkov v evidencii nezamestnaných a Reštaurátorská obnova ostenia portálu vchodu do hradnej kaplnky a priľahlých sedílií a dokončenie povrchových úprav kruhového okna.

V novom roku na 21. zasadnutí Obecného zastupiteľstva Obce Beckov, ktoré sa uskutočnilo 27. 1. 2017 poslanci schválili nasledovné uznesenia:

uz.č.228/2017 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie kontrolu uznesení zo zasadnutia konaného dňa 9. 12. 2016 bez pripomienok.

uz.č.229/2017/a - Obecné zastupiteľstvo zrušilo VZN č. 3/2016 o určení miesta a času zápisu detí na plnenie povinnej školskej dochádzky základnej škole v zriaďovateľskej pôsobnosti Obce Beckov schválené uznesením č.188/2016 dňa 12. 8. 2016.

b/ – Obecné zastupiteľstvo schválilo VZN č.1/2017 o určení miesta a času zápisu detí na plnenie povinnej školskej dochádzky základnej škole v zriaďovateľskej pôsobnosti Obce Beckov.

uz.č.230/2017/a – Obecné zastupiteľstvo zrušilo VZN č. 3/2004 o chove, vodení a držaní psov na území obce Beckov schválené uznesením č.295/2004 dňa 8. 10. 2004.

b/ – Obecné zastupiteľstvo schválilo VZN č. 2/2017 o niektorých podmienkach držania a vodenia psov na území Obce Beckov.

uz.č.231/2017 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie Správu o kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra Obce Beckov za rok 2016.

uz.č.232/2017/a – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie Správu z finančnej kontroly o zúčtovaní dotácií poskytnutých z rozpočtu obce v roku 2016 bez pripomienok.

b/ Obecné zastupiteľstvo uložilo finančnej komisii pripraviť stanovisko k účelu využitia poskytnutých dotácií organizáciám a žiadateľom a predložiť ho na ďalšom zasadnutí obecného zastupiteľstva.

uz.č.233/2017 – Obecné zastupiteľstvo schválilo termíny zasadnutí obecného zastupiteľstva v roku 2017.

uz.č.234/2017 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie zmenu počtu členov Redakčnej rady Beckovských novín na 6 členov s účinnosťou od 1. 1. 2017 v zmysle štatútu Beckovských novín.

uz.č.235/2017 – Obecné zastupiteľstvo schválilo Dodatok č. 3 k Zriaďovateľskej listine Základnej školy s materskou školou Jozefa Miloslava Hurbana v Beckove.

uz.č.236/2017/a – Obecné zastupiteľstvo odporúča, aby sa predmetné územie riešilo komplexne ako zóna za podmienky, že vlastníci pozemkov zafinancujú vypracovanie Územného plánu zóny – lokalita R2 – Geotermálne pramene za školou.

b/ vlastníci pozemkov budú znášať všetky náklady s vybudovaním inžinierskych sietí,

c/ za týchto podmienok obecné zastupiteľstvo bude súhlasiť so zámerom zmeny funkčného využitia pozemkov parc. č. 2326/8, 2326/16 v k. ú. Obce Beckov z kategórie – pozemky určené na šport a rekreáciu – na obytnú zónu formou Zmien a doplnkov Územného plánu obce Beckov.

uz.č.237/2017 – Obecné zastupiteľstvo schválilo zriadenie vecného bremena na nehnuteľnosti parc. č. 2139/75, druh pozemku – ostatné plochy a parc. č. 2139/76, druh pozemku – zastavané plochy a nádvoria v k. ú. obce Beckov zapísané na LV č.1, vo vlastníctve Obce Beckov, v zmysle geometrického plánu č. 45403066-007/2017, úradne overeného dňa 20. 1. 2017 pod číslom 43/2017, za účelom preloženia inžinierskych sietí.

uz.č.238/2017 – Obecné zastupiteľstvo schválilo zahraničnú pracovnú cestu starostu obce usporiadanú Regionálnym združením Stredného Považia v dňoch 11.-15. 6. 2017 do Petrohradu.

uz.č.239/2017 – Obecné zastupiteľstvo uložilo stavebnej komisii a obecnému úradu zistiť skutkový stav na zdravotnom stredisku a navrhnúť riešenie do ďalšieho zasadnutia obecného zastupiteľstva.

uz.č.240/2017 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie informáciu o prípravách osláv k 200. výročiu narodenia J. M. Hurbana.

uz.č.241/2017/a – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie informáciu starostu obce o ponuke spoločnosti JRK o možnosti zabezpečenia kompostérov.

b/ – Obecné zastupiteľstvo uložilo obecnému úradu spracovať analýzu prieskumu trhu na zakúpenie kompostérov.

c/ Obecné zastupiteľstvo uložilo komisii životného prostredia spracovať a navrhnúť koncepciu a zefektívnenie vývozu komunálneho odpadu.

Spracovala: A. Benková

Obecný úrad – telefónne čísla

Ing. Ján Križan, starosta
– **032 77427 20**; **0905 506 021**

Anna Benková, matrika, evidencia obyvateľstva, drobné stavby, hrobové miesta, podateľňa – **77427 21**

Mgr. Dana Badžgoňová, sociálna práca, Beckovské noviny, knižnica, pohreby, web – **7742722**

Jana Ježovicová, dane, kultúra, pokladňa – **7742723**

Ing. Monika Kopúnová, účtáreň, nahlasovanie vývozu fekálií – **77427 25**; **0903 742 725**

Ing. Marika Jurčacková, projekty, personalistika a mzdy – **77427 28**; **0917 694 611**

Prevádzka OcÚ – 7777 112 (Peter Čaňo, Miroslav Malec, Drahomír Minárik; Miroslav Košút)

Obecný mobil – 0915 736 779

OcÚ na FACEBOOKU

Ďakujeme obci Beckov, že zriadila na sociálnej sieti svoju stránku. Kto sa pridá k fanúšikom tejto stránky, vidí tu všetky potrebné oznamy, či už o vývoze odpadu alebo všetky ostatné informácie týkajúce sa dianie v obci. Myslím, že sa táto stránka stretla s pozitívnym ohlasom a ďakujem tak aj pani Anke Benkovej, ktorá ju administruje. Tešíme sa na ďalšie oznamy a infošky: https://www.facebook.com/Obec-Beckov-1839524219598924/?fref=ts. ***RP***

Zmena vývozu fekálií

Prostredníctvom Beckovských novín upozorňujeme všetkých našich čitateľov a obyvateľov, že od 1. marca 2017 obecná prevádzka vyváža fekálie z technických príčin LEN obyvateľom obce a podnikateľom majúcim prevádzku v Beckove. Ostatní objednávatelia z okolitých obcí, ako boli Rakoľuby, Kálnica, Beckovská Vieska, Kočovce, Nová Ves nad Váhom, Hôrka nad Váhom a Krivosúd Bodovka, sa musia dohodnúť s inými vývozcami. ***DB***

Inzercia

Ponúkame klietky pre chov prepelíc, králikov a činčíl, pasce na líšky a kuny, liahne na vajíčka, odchovne pre kuriatka, kŕmidlá a napájačky, robíme rozvoz po celom Slovensku, viac na www.123nakup.eu, tel. 0907181800.

Naša obec chce byť zodpovednejšia – začíname kompostovať

Obec Beckov sa už čoskoro zapojí do projektu domáceho kompostovania. Reaguje tak na nový zákon o odpadoch, ktorý je v plnej platnosti od nového roka a zároveň na vysoké množstvo zeleného odpadu, ktorý sa nachádza v zmesovom komunálnom odpade. Kompostovanie má pomôcť k čistejšiemu a zelenšiemu Beckovu.

Cieľom projektu je odbúrať biologicky rozložiteľný odpad z nádob na zmesový komunálny odpad. Jeho množstvo totiž tvorí v priemere viac ako polovicu objemu nádob na komunálny odpad. Občania tak začnú popri separovaní plastov, papiera, kovov a skla triediť aj svoj zelený odpad zo záhrad a z kuchyne. Obecný úrad plánuje pre občanov usporiadať prednášku o triedení biologicky rozložiteľného odpadu, kde sa bude podrobne rozoberať tematika kompostovania s dôrazom na praktické rady.

O dátume prednášky bude informovať obecný úrad občanov už čoskoro prostredníctvom webovej stránky a obecného rozhlasu.

Biologicky rozložiteľný odpad už nemôže končiť v komunále

Biologicky rozložiteľný odpad ako odpad zo záhrad, najmä kvety, konáre, lístie, pokosená tráva či šupky z kuchyne už viac, podľa nového zákona o odpadoch, nemožno vyhadzovať do bežných nádob na zmesový odpad, ale musí byť zhodnocovaný napríklad kompostovaním. Prečo to tak je?

Bioodpad z domácností sa donedávna umiestňoval na skládky komunálneho odpadu, ktoré začali naberať nekontrolované rozmery. Bioodpad ako taký je sám o sebe vo väčšine prípadov neškodná látka, avšak jeho zmiešavaním s ostatnými druhmi odpadu prispieva k zvýšeniu škodlivých a nekontrolovateľných reakcií na skládkach a v spaľovniach. Keď sa tento organický odpad rozkladá na skládke pri anaeróbnych podmienkach, vzniká skládkový plyn a jeho prioritnou zložkou je metán. Ten je jedným z hlavných atmosférických stopových plynov zodpovedných za rozšírený problém skleníkového efektu a narastanie globálneho teplotného priemeru. Taktiež spaľovanie zeleného odpadu v domácnostiach a spaľovniach dostalo červenú, pretože pokiaľ sa bioodpad dostane do spaľovne, stáva sa zdrojom pre tvorbu toxických plynov – dioxínov. Práve z týchto dôvodov sa v spoločnosti pristúpilo k zmenám v oblasti nakladania s komunálnym a biologicky rozložiteľným odpadom. Keďže i naša obec chce v tomto smere napredovať, zrealizujeme prvé kroky k postupnému zavádzaniu systému domáceho kompostovania prostredníctvom záhradných kompostérov. Tie by mali byť súčasťou každého rodinného domu. Uvažujeme o umiestnení kompostérov aj pri bytových domoch, aby sme umožnili triediť biologicky rozložiteľný odpad občanom v bytoch.

Viac ako polovicu odpadu tvorí práve bioodpad

Každý obyvateľ vyprodukuje cca 300 kg odpadu ročne, z ktorého až 45% tvorí biologicky rozložiteľný odpad. Pre zjednodušenie: každá nádoba pri dome / bytovke obsahuje skoro polovicu bioodpadu. Nádoby odchádzajú na skládky aj s odpadom, ktorý tam nepatrí. Práve projekt domáceho kompostovania by mal byť účinnou cestou k tomu, aby sa toto obrovské množstvo zeleného odpadu z nádob na zmesový komunálny odpad eliminovalo či úplne stratilo. Ak by sa v nich takýto odpad totiž nenachádzal, ale priamo ho občania spracovávali na svojich záhradách, znížilo by sa celkové množstvo komunálneho odpadu, ktorý je vyvážaný z našej obce.

Kompostovanie ako tradícia a nový trend v jednom

Už naši prarodičia dobre vedeli, že ak v prírode nebudú ničím plytvať, ak k nej budú ohľaduplní, dobrom sa im odplatí. To, čo sa javilo ako nevyužiteľný odpad a záťaž, dokázali spracovať a ďalej využívať. Reč je o kompostovaní, o vhodnom zaobchádzaní s niečím, čo sa dnes nazýva bioodpad. Kompostovanie je totiž prírode najbližší spôsob, ako nakladať s organickými zbytkami. Tráva, seno, burina, slama, kvety, lístie, šupky z ovocia a zeleniny a iné zvyšky z kuchyne a záhradky môžu byť mikroorganizmami rozložené a vytvoria kvalitný humus, ktorý je prírodným hnojivom, bohatým na živiny. Pôde sa tak navracia to, čo sa pri pestovaní plodín z nej odčerpáva.

V Čechách aj na Slovensku má kompostovanie veľkú tradíciu. Dokonca oveľa väčšiu, ako v ostatných krajinách. Kompostovali naši prarodičia a dnes sa o to začíname opäť zaujímať. Tradičný spôsob kompostovania v hnojiskách a jamách postupne vystriedalo moderné a funkčnejšie riešenie – kompostovanie v kompostéroch. V nich dochádza k rýchlejšiemu rozkladu biologických odpadov za pomoci vzduchu a pôsobením mikroorganizmov či ostatných pôdnych organizmov. Aj napriek tomu, že rozkladný proces v kompostéroch prebieha na rovnakej báze ako v pôde, je možné ho technologicky ovládať a zefektívňovať, aby kvalitného prírodného hnojiva bolo v čo najväčšom množstve a v čo najkratšom čase. V hnojisku, ktoré má na záhrade väčšina ľudí, trvá spracovanie bioodpadu minimálne rok. Kompostér, tým, že udržuje teplotu a vlhkosť, túto dobu skracuje až o tretinu. Navyše nevyžaduje takú veľkú starostlivosť ako bežné kompostovanie v hnojiskách. Kompostovanie je teda ekologické aj ekonomické riešenie, ktoré zabraňuje vzniku ďalšieho odpadu. Z hľadiska životného prostredia je jednou z najprirodzenejších foriem recyklácie. Zužitkovaním zeleného odpadu sa získava kvalitné hnojivo a nie je potrebné nakupovať drahé priemyselné výrobky.

Čo všetko budete môcť kompostovať v záhradnom kompostéri

* Biologický odpad z domácnosti (rastlinného pôvodu)
* Zvyšky zo spracovania ovocia a zeleniny
* Trávu, lístie, seno, slamu, burinu
* Pozberové zvyšky z pestovania
* Kávu, čaj, podrvené škrupiny z vajec
* Piliny, hobliny, drevnú štiepku – nie chemicky upravovanú!!!
* Papierové kuchynské utierky
* Trus bylinožravých zvierat

Nevhodné suroviny na kompostovanie

x Veľké množstvá varenej stravy
x Zvyšky mäsa a výrobky z neho
x Mlieko a mliečne výrobky
x Uhynuté zvieratá
x Nerozložiteľný materiál (sklo, plasty, kovy, textil…)
x Horúci a uholný popol
x Trus mäsožravých zvierat

Kompostujme s radosťou!

Viac informácií v poradni na www.komposter.sk

Označenie smetných nádob

Koncom februára občania prevzali spolu s kalendárom vývozu odpadu na 1. polrok 2017 nálepky, ktoré je potrebné nalepiť na smetnú nádobu. Spoločnosť Marius Pedersen bude vyvážať len tie nádoby, ktoré budú týmito nálepkami označené. Pokiaľ sa nálepka odlepuje, zabezpečte ju lepiacou páskou alebo lepidlom, aby sa neodlepila.

Počet nálepiek súvisí s počtom obyvateľov v domácnosti, teda 1 – 4 obyvatelia = 1 smetná nádoba = 1 nálepka; 5 – 8 obyvateľov = 2 smetné nádoby = 2 nálepky. Rovnako sa berie do úvahy počet obyvateľov platiacich poplatok za komunálny odpad.

Pozvánka

Pozývame občanov na prednášku o triedení a nakladaní s odpadom, o kompostovaní bioodpadu, ktorá sa uskutoční v sobotu **25. marca 2017 o 17,00 hod**. v klube pri parku.

Obecný úrad

Rodičovský ples

Prešli Vianoce, Traja králi a nastal čas fašiangov. Je to obdobie, kedy sa organizujú svadby, zabíjačky, karnevaly a plesy. I naša škola sa opäť po roku rozhodla usporiadať rodičovský ples. Tejto každoročnej akcii predchádza niekoľkodňová príprava, od zháňania tomboly, propagácie plesu, výzdoby až po množstvo ďalších činností, ktoré si vyžadujú veľa času a úsilia. Niekto múdry raz povedal: „Čo si dokáže ľudská myseľ predstaviť a čomu uveriť, to dokáže aj dosiahnuť.“ Napriek tomu, že organizácia bola na pleciach pár zanietených ľudí, podarilo sa nám zorganizovať krásnu spoločenskú akciu. Robili sme všetko preto, aby ste sa na našom plese cítili príjemne, aby ste sa dobre zabavili a zabudli pri tanci na každodenné starosti.

Po všetkých prípravách sa v sobotu 18. februára 2016 o 18. hodine otvorili dvere sály v KD Beckov a začali sa schádzať prví hostia. Hneď vo vstupnej hale ich čakal uvítací drink a výstava výtvarných prác našich škôlkarov a školákov. Vo vyzdobenej sále boli pripravené stoly s občerstvením pre 140 hostí. Za neprehliadnuteľnú výzdobu patrí veľká vďaka pani Anne Rehákovej a všetkým ženám, ktoré jej pomáhali.

Keď sa sála zaplnila, riaditeľ školy otvoril ples svojím príhovorom. Privítal hostí a zaželal všetkým prítomným príjemnú zábavu.

O zaujímavý kultúrny program sa postarali žiaci našej školy. Najskôr pod vedením pani učiteľky Mgr. Kataríny Godálovej vystúpil školský spevácky zbor, po nich nastúpili naše začínajúce mažoretky, ktoré nacvičovali svoju choreografiu spolu s pani vychovávateľkou Evou Úradníčkovou. Tak ako minulý rok, ani tentokrát sa nedali zahanbiť naši deviataci, ktorí nám predviedli svoje tanečné vystúpenie. Do tanca hrala a o výbornú atmosféru sa postarala hudobná skupina Rytmus z Novej Bošáce. Fakt, že poslední tanečníci sa lúčili až nad ránom, svedčí o tom, že hrali naozaj veľmi dobre.

Chutnú večeru nám zabezpečili tety kuchárky zo školskej jedálne na čele s vedúcou pani Annou Gábovou. Hlavný barman pán Jaroslav Straka spolu so svojím tímom sa postarali o pitný režim.

O polnoci nastala chvíľa, na ktorú sa tešili všetci zabávajúci sa – žrebovala sa tombola, ktorá bola naozaj veľmi bohatá. Veľká vďaka patrí všetkým podnikateľom a sponzorom, ktorí prispeli týmito krásnymi a radosť robiacimi cenami. Najväčším lákadlom bol „biely tátoš“, po ktorom „pokukovali“ hlavne prítomné dámy. Finančné prostriedky získané predajom tombolových lístkov budú použité na skvalitnenie vyučovacieho procesu a na zakúpenie školských pomôcok pre deti materskej a základnej školy.

Naše veľké poďakovanie patrí všetkým priateľom školy, ktorí strávili množstvo času prípravami plesu, pomohli variť, obsluhovať, upratovať a tak sa pričinili k tejto vydarenej akcii.

Dovoľujem si priložiť aj zoznam sponzorov, ktorý je uverejnený aj na webovej stránke školy:

▪ Kolektív ZŠ s MŠ J. M. Hurbana, Beckov ▪ Starosta obce Beckov ▪ Radoslav Macejka - Radotherm, Beckov ▪ Ing. Marek Jambor ▪ REX plus, s.r.o., Beckov ▪ Ekopol, spol. s.r.o, Nové Mesto n/Váhom ▪ Ing. Jaroslav Martiš ▪ Double agency, s.r.o., Boris Klčovský, Beckov ▪ F – PLUS s.r.o., Beckov ▪ Ernest Benko ▪ Pekáreň Beckov ▪ Toko PD Beckov ▪ Milsy a.s., Bánovce nad Bebravou ▪ Orava – Milk, Leštiny ▪ R.D.A., Nové Mesto nad Váhom ▪ 22Bikes, Nové Mesto nad Váhom ▪ Ovčín Beckov – Farma Miroslav Cipciar ▪ Poľnohospodárske družstvo Beckov ▪ AVE – moto, s.r.o., Nové Mesto nad Váhom ▪ AG, FOODS, Pezinok ▪ Andrea Číková, Myjava ▪ Autodoprava Jedlička, Hôrka nad Váhom ▪ Autoservis – Milan Tománek, Tr. Stankovce ▪ Bižutéria – Anna Balážová, Myjava ▪ Boni Frukti, s.r.o., Dunajská Lužná ▪ Croma, s.r.o., Hôrka nad Váhom ▪ Elektro Kopn, Hôrka n/Váhom ▪ Fox Racing Slovakia, Horná Streda ▪ GFOTO – Katarína Grajcariková, Nové Mesto n/Váhom ▪ Hôrka s.r.o – mäsovýroba, Trenčianska Teplá ▪ Hrad Beckov – Záujmové združenie ▪ J. G. Fruit, s.r.o., Trenčianske Stankovce ▪ Jakub – Pneuservis, Nové Mesto n/Váhom ▪ Jaroslav Straka ▪ KLIMAT – Ján Skovajsa, Beckov ▪ Klub za rampami, Nové Mesto n/Váhom ▪ Kozmetický salón – Ľubica Michalcová, Tr. Stankovce ▪ Lauris R. M. s.r.o., Kálnica ▪ Linde – Ladislav Vanek ▪ Maspex Slovakia Trade s.r.o. ▪ Milan Pollák ▪ Milan Nožina Beko, Beckov ▪ Miroslava Syrůčková ▪ OneSock, Haluzice ▪ Planeo Elektro, Nové Mesto n/Váhom ▪ Potraviny „KUBO“, Kálnica, p. Kucharovičová ▪ R. D. A., Nové Mesto nad Váhom ▪ SAC Husár, Trenčianska Turná ▪ Stanislav Danek ▪ Steiger, Heineken ▪ Svadobný salón Violet, Kočovce ▪ Tevos drogéria, Myjava ▪ Topreality ▪ Topvar, Topoľčany ▪ Trial, s.r.o., Kočovce ▪ Víno SARDO, Myjava ▪ ZaMenej.sk group s.r.o.

Rodičia na plese

Nastala sobota 18. 2. 2017 a v kultúrnom dome v Beckove to ožilo. Hudbou, krásou, zábavou a radosťou. Konal sa už 6. ročník rodičovského plesu. Ples tradične otvoril pán riaditeľ Jozef Pekarovič. Nasledovali vystúpenia speváckeho krúžku, mažoretiek a tanečnú zábavu otvorili deviataci svojim valčíkom. Vystúpenia detí potešili isto každé srdce rodiča. Zvlášť oceňujem vystúpenie malých mažoretiek, ktoré sa veľmi snažili a isto vyčarili úsmev a radosť na každej tvári. Do tanca nám hrala hudobná skupina Rytmus z Novej Bošáce. Vylákala takmer všetkých ľudí na parket. Ten sa len tak hemžil tancujúcimi rodičmi. Nechýbala ani chutná večera, či vínko a sladký koláčik. O polnoci nás čakala bohatá tombola. Som veľmi rada, že v Beckove sa už takmer tradične môže konať rodičovský ples. Je to možnosť stretnúť sa, porozprávať sa a zabaviť s priateľmi, či učiteľmi našich detí. Je to možnosť, ako vytvárať tak pozitívnu väzbu rodič – učiteľ, či rodič a škola. Veľká vďaka patrí všetkým, čo sa o nás počas tohto večera starali, či už pani kuchárkam, pánovi školníkovi v bufete, či deviatakom, ktorí nás obsluhovali. Samozrejme, ďakujeme i všetkým pani učiteľkám, ktoré sa postarali o pekný program, ale i pánovi riaditeľovi a predsedovi rady školy, že sa mohol tento ples uskutočniť. Nesmieme zabudnúť poďakovať všetkým sponzorom, bez ktorých by nebola žiadna tombola. Ďakujeme tiež hudobnej skupine Rytmus, bez ktorej by nebola zábava. Ďakujem všetkým ostatným, ktorí akokoľvek pridali ruku k tomuto isto vydarenému dielu. Tešíme sa, že takáto akcia sa konala a verím, že sa aj bude konať v Beckove, pretože hudba a tanec spája ľudí.

RP

Perličky našich žiakov

Na písomnej práci bola úloha, aby žiaci vysvetlili pranostiky.

- Svätá Žofia víno vypíja. *Odpoveď žiaka* - to znamená, že je alkoholička.
- Svätá Margita vopchá kosák do žita. *Odpoveď žiaka* – to znamená, že chce, aby sme sa podrezali.

Pri zbieraní písomných prác bola odovzdaná jedna čistá, bez odpovedí. Bola tam len jediná veta: „Nič sa ti nedarí, nič ti nejde. Sadni si na diaľnicu, ono ťa to prejde.“

Napíš aspoň jednu báseň od Janka Kráľa.

Odpoveď žiaka: Zakliata panda vo Váhu a divý Jano (Zakliata panna vo Váhu a divný Janko).

Urči vetu.

Odpoveď žiaka: Je to jednoduchá veta zložito oblečená (malo byť Jednoduchá veta holá).

M. Striežencová

Imatrikulácia prvákov

Byť prvákom nie je také jednoduché. Už ako škôlkari museli absolvovať zápis, na ktorom pani učiteľkám ukázali, že sú schopní v septembri nastúpiť do školy. Ale to nie je všetko. Nato, aby sa stali riadnymi žiakmi školy, musia ich prijať starší žiaci – deviataci, a to sa odohralo slávnostnou imatrikuláciou prvákov.

„Milí prváci, dnes je deň s veľkým „I“...“. Týmito slovami začínala **IMATRIKULÁCIA PRVÁKOV**, ktorá je pre najmenších žiakov – prvákov symbolickou skúškou šikovnosti a odvahy, aby boli prijatí – pasovaní do žiackeho cechu školy.

Prváci už takmer štyri mesiace chodia do školy, kde sa učia prispôsobiť novému prostrediu, dodržiavať nové pravidlá, spoznávať abecedu, počítať s číslami…

My sme boli zvedaví a chceli sme, aby nám ukázali, čo sa za toto obdobie naučili. Deviataci si pre nich pripravili sedem stanovíšť – lovenie malých „dážďoviek“, abecedu v slovách, počítanie s číslami, skladanie puzzle, kreslenie, hádzanie loptičiek do vedra a priamu „trefu“ do fľaše. Prváci museli prejsť všetkými disciplínami, čím sme otestovali ich zdatnosť, šikovnosť a odvahu. Za každú splnenú disciplínu získali jednu pečiatku a my sme mali možnosť presvedčiť sa, že im to išlo naozaj výborne. Všetci získali sedem pečiatok, a tak mohli pristúpiť k slávnostnému pasovaniu.

Za zvučky fanfár sme privítali kráľa – riaditeľa školy, ktorému prváci spoločne zložili sľub. Potom boli po mene vyzvaní prísť ku kráľovi, ktorý ich pasoval za riadnych žiakov našej školy. Princezné im odovzdali šerpu, imatrikulačnú čiapku a listinu. Takto vystrojení prváci zaspievali prvácku hymnu, ktorou sme ukončili imatrikuláciu. Veríme, že prváci budú hrdými pokračovateľmi našich terajších deviatakov a prajeme im veľa síl pri získavaní nových poznatkov.

Keďže imatrikulácia sa konala 22. decembra a tento deň boli žiaci posledný krát v tomto kalendárnom roku v škole, čakala ich ešte vianočná besiedka v triedach. Kým sme sa rozišli do tried, vianočnú atmosféru nám spríjemnili druháci piesňou Rolničky pod vedením ich triednej učiteľky Mgr. Kataríny Godálovej.

Kráľ poprial všetkým prítomným krásne prežitie vianočných sviatkov a žiaci sa pomaly rozišli do svojich tried.

Mgr. Anna Čičalová (text, foto)

Telocvičňa pre najmenších a ich rodičov alebo čas pre rodinu

Kedy a kde? Každý utorok sa v telocvični v Beckove vždy o 17.30 h stretávajú tí najmenší spolu s nami, ich rodičmi.

Prečo? Aby sme spoločne strávili čas pri pohybových a športových hrách a vytvárali tak v deťoch pozitívny vzťah k pohybu a športu vôbec.

Čo robíme? Deti vo veku 3-6 rokov absolvujú zábavnú rozcvičku, aby si svoje telá dobre pripravili na ďalšie cvičebné aktivity. Potom cvičia prúdovým cvičením na rôznych náradiach, samozrejme, pod dohľadom svojich rodičov. Učíme sa tu orientáciu v priestore, kotúle, chôdzu na kladine, preliezanie, podliezanie, skoky, hody loptou. Keď máme chuť, tak si spolu s deťmi aj zatancujeme.

Samozrejme, všetko je formou hry – s radosťou a úsmevom.

Pridáte sa aj vy? Všetci sú srdečne vítaní. ☺ ***RP***

Fašiangový karneval v našej škole

Posledný školský deň pred jarnými prázdninami bol plný zábavy, smiechu a dobrej nálady. V našej škole sa totiž konal fašiangový karneval.

Žiaci našej školy nám predviedli kus kreativity, skvelých nápadov, rôznorodých možností stvárnenia postáv a vecí, pretavených do ich kostýmov a celkovej vizáže. Mali sme možnosť vidieť veľa rozprávkových postáv, povolaní, vecí, zvieratiek a mnoho iného.

Karneval začal krátkym rozhovorom o fašiangoch, zvykoch a tradíciách v tomto období. Následne nám naši najmenší žiaci prváci zaspievali fašiangovú pieseň a otvorili časť karnevalu, kedy sa nám deti predstavovali po ročníkoch v svojich kostýmoch a maskách.

Program pokračoval diskotékou s prestávkami vyplnenými súťažnými aktivitami. Počas toho sa porota zložená z učiteľov rozhodovala o udelení cien za masky. Bolo to ťažké rozhodovanie, pretože každá maska bola niečím zaujímavá, výnimočná – či už nápadom alebo vypracovaním. Udeľovali sa ceny a diplomy v rámci tried – vybrala sa najzaujímavejšia maska v každom ročníku, pričom žiaci 9. ročníka boli ocenení všetci, keďže boli tematicky zladení a okrem toho nám spestrili karneval svojim tanečným vystúpením. Ďalej sa udeľovali ceny aj za najvtipnejšiu masku karnevalu, najkrajšiu rozprávkovú bytosť, najkrajšie ručne vyrobený kostým, najoriginálnejší kostým.

Karneval sa ukončil diskotékou a žiaci v dobrej nálade odchádzali v ústrety jarným prázdninám.

Mgr. Marcela Macová

Milí občania!

Aj v tomto roku máte možnosť poukázať 2% svojich daní za rok 2016 pre vybranú neziskovú organizáciu. Potešilo by nás, keby ste sa rozhodli pomôcť našej (vašej) základnej a materskej škole. Tento príspevok vás nič nestojí, pretože daň by ste inak odviedli štátu. Ak sa rozhodnete 2% darovať práve pre Rodičovské združenie, finančné prostriedky budú použité na skvalitnenie výchovno-vzdelávacieho procesu (učebné pomôcky), mimoškolskej činnosti (krúžková činnosť) a na skvalitnenie vybavenia základnej a materskej školy.

Predvyplnené Tlačivo vám zasielame prostredníctvom Beckovských novín. Taktiež je k dispozícii aj na webovej stránke školy: **www.zs-beckov.edupage.org** a v kancelárii školy. Vyplnené tlačivo spolu s potvrdením o zaplatení dane od zamestnávateľa môžete odovzdať našej pani ekonómke v škole alebo priamo na daňovom úrade.

Za prejavenú dôveru vám úprimne ďakujeme.

Rodičovské združenie
Mgr. Jozef Pekarovič, riaditeľ ZŠ

Ako je to s kazetami do tlačiarní a kopírok

Ako je to s kazetami do tlačiarní a kopírok, vieme, čo kupujeme a uvedomujeme si, aký to môže mať dopad na prírodu?

Na trhu sa neustále stretávame s klamaním a zavádzaním zákazníkov bez akéhokoľvek postihu. V takejto spoločnosti je naozaj ťažké presadiť právne čistý výrobok a nepomáhať si lacným a často nekvalitným „ázijským šuntom", medzi ktorého hlavné atribúty patrí porušovanie „x" patentov, nulová zodpovednosť za odpad a dokonca aj nižšia kvalita a výťažnosť kaziet.

Renovátori tlačových kaziet to nemajú ľahké. Denne sa stretávajú a čelia niekoľkým javom, či už nedôvere vo svoje produkty, ktoré nie sú originálnymi výrobkami, a to i napriek tomu, že výsledky tlače profesionálne zrenovovaných kaziet sú mnohokrát lepšie, minimálne porovnateľné a výťažnosť kaziet je vyššia.

Ďalej čelia všetkým negatívnym javom spojeným s verejnými zákazkami v štátnej správe, kde naozaj nie je prioritným cieľom ušetriť prostriedky, keď tie už boli na tlačové kazety určené zo štátneho rozpočtu. A nie je vidieť ani snaha štátnych orgánov o skutočné ekologické správanie sa a minimalizáciu tzv. uhlíkovej stopy. Naozajstnou úsporou a ekologickým prístupom sa v tomto prípade javí nákup renovovaných kaziet.

Akokoľvek si myslíme, že poznáme tento segment trhu, určite mnohých z vás prekvapí, že na trhu rozlišujeme tieto druhy tlačových kaziet:

1. Kazeta originálna, OEM: je to nová originálna kazeta, ktorá je vyrobená výrobcom originálnych tlačiarní (OEM) a predáva sa pod tou ktorou obchodnou značkou výrobcu (HP, Canon, Lexmark, Xerox, OKI, Brother, Samsung, Epson…).

2. Renovácia tlačovej kazety: je to použitá, vytlačená, vyprázdnená originálna kazeta (OEM), ktorá je zrenovovaná, komponenty sú vyčistené alebo vymenené za nové, kazeta je znovu naplnená vhodným prachom alebo atramentom a následne pripravená na tlač (opakovane sa vráti na použitie). Vzniká, je vyrobená v mieste spotreby – nie je potrebné tento produkt sem dovážať zo zahraničia. Od originálnej kazety sa líši obalom a vlastnou obchodnou značkou, označená je ako „renovovaná kazeta". Nenavodzuje dojem originálnej kazety. Renovátor je držiteľom know-how, ako zrenovovať kazetu bez porušenia patentových práv originálneho výrobcu. Renovátorovi ide o opakovanú renováciu, a preto mu vznikajú náklady na obstaranie prázdnych kaziet, čo je ekologicky zodpovedné. Okrem originálnej kazety je to jediný zákonný produkt a jediná alternatíva k originálnej kazete.

3. Nová tlačová kazeta, alebo tiež klon t. j. kopírovaná kazeta (tiež označovaná ako „kompatibilná kazeta"): nejde o originálnu kazetu (OEM), je to síce nová tlačová kazeta, ale nie je vyrobená výrobcom originálnych tlačiarní, ale treťou stranou a predávaná pod jej obchodnou značkou. V mnohých prípadoch porušuje patentové práva a práva duševného vlastníctva. Obal má nabádať zákazníka k dojmu, že ide o originál, resp. nový výrobok, a preto by mohol byť asi v poriadku. Je vyrobená na jedno použitie a po vytlačení sa stáva odpadom!

Jej cena je výrazne nižšia, lebo nerieši nejaké patentové práva, ekológiu, kvalitu alebo pracovné miesta v regióne. V niektorých krajinách sú tieto kazety zakázané a v niektorých krajinách musí predajca jasne uviesť, že takéto kazety nie sú renováciou! Väčšinou sú vyrobené v Ázii a čo je najhoršie, ostávajú na našom území ako odpad, keďže sú vyrobené na jedno použitie.

4. Falzifikát tlačovej kazety: ide o tlačovú kazetu, ktorá nie je vyrobená výrobcom originálnych tlačiarní, nie je to ani renovácia originálnej kazety, ale napriek tomu je predávaná pod obchodnou značkou OEM, prípadne predávaná ako renovovaná kazeta!!! Väčšinou ide o kompatibilnú kazetu - klon, ktorý je predávaný ako originálna kazeta, alebo je zabalený do obalu firmy vydávajúcej sa za renovátora a kazeta je predávaná ako renovácia. V obidvoch prípadoch je zákazník zavádzaný a je mu dodávané niečo, čo si neobjednal.

Myslím si, že je potrebné si v dnešnej dobe uvedomiť, že renovácia tlačových kaziet zabezpečuje regionálnu zamestnanosť a pomáha posilňovať miestnu ekonomiku prostredníctvom zamestnaneckých platov, daní a obchodu.

Miestne renovácie odstraňujú potrebu dovozu a skracujú dodávateľskú reťaz, čím sa znižuje tzv. uhlíková stopa (uhlíková emisia). Pri renovácii sa opakovane používajú prázdne originálne kazety, čo je prínosné pre životné prostredie a predstavuje významnú prednosť pre koncového užívateľa. Prieskum naznačuje, že každou renováciou kazety sa ušetrí 1,8 litrov ropy! Opakovaným používaním originálnych kaziet, t. j. ich renováciou, sa znižuje obsah odpadov a toxických emisií. Ide pritom o vysoko kvalitné výrobky s pridanou hodnotou miestnej zamestnanosti a ekologickou bezchybnosťou.

Každá laserová kazeta, resp. atramentová kazeta, má niekoľkonásobne vyššiu životnosť ako je zásoba toneru, resp. atramentu v jednotlivých kazetách. Väčšinou (hlavne pri laserových kazetách) je možné opotrebované komponenty vymeniť – vzniká renovácia - obnovovanie, obnovenie, obnova, oprava, uvedenie do pôvodného stavu. V našom prípade ide o to, aby sme vykonali s kazetou opakovaný cyklus tlače a ak je to možné a jednotlivé prvky kazety to dovolia, tak aj niekoľkokrát. Teoreticky je tak počet renovácií neobmedzený – vždy však záleží na konštrukcii tlačovej kazety a na spôsobe renovácie.

Renovácia je súbor operácií v overenom procese, v našom prípade v rámci normy ISO 9001 a ISO 14001, pričom sa opotrebované alebo poškodené časti vymenia, kazeta sa otestuje a výrobok sa tým uvedie do pôvodného - funkčného stavu.

Mesačne sa dovezie na Slovensko päťdesiat – až stotisíc kaziet do tlačových zariadení. V drvivej väčšine ostávajú na našom území ako odpad (plast, kov a tonerový prach v jednom), ktorý sa tu hromadí.

Úplne chápem, že v dnešnej dobe moderných technológií je náročné sa orientovať v akejkoľvek téme a obore. Z každej strany sa dozvedáme, že to aj tamto je dobré, zdravé, nenapodobniteľné, neskutočné, a pritom len zabúdame na zdravý rozum a zdravý úsudok.

Len a len na nás je, ako v mnohých prípadoch budeme riešiť vzniknutý odpad a ekológiu okolo nás a aký to bude mať dopad na budúce generácie. Priložiť ruku k dielu musíme všetci, nikto to neurobí za nás.

Ing. Valerij Cehelský, MIP s.r.o.

Rafal Grežlikowski na Beckovskom hrade

V utorok 7. februára 2017 navštívil náš hrad zaujímavý človek, cestovateľ na bicykli Rafal Grežlikowski. Poľský nadšenec pre históriu, ktorý precestoval viac ako tristo hradov v Poľsku, ale aj v iných krajinách Európy. O hradoch a svojich cestách napísal aj knihu. Ako som spomenul, cestuje na bicykli, čo by nebolo nič zvláštne, no cestovať v zime a bivakovať v stane, to chce už riadny kus odvahy a sebazaprenia. Pán Grežlikovski ale týmto chce ukázať spoluobčanom a ľuďom s podobným osudom, že sa dá zvládnuť všetko, keď človek dostatočne chce. Pred niekoľkými rokmi prišiel totiž kvôli rakovine o nohu a dnes sám pomáha ľuďom s podobným osudom. Okrem toho sa ich snaží aj motivovať svojimi cestami. Bol už vo viacerých poľských televíziách a v novinových článkoch. Prekvapil ma svojim prehľadom v histórii a záujmom, s akým ma počúval. Prešli sme spolu Beckovský hrad, ktorý sa mu veľmi páčil. Vravel že bol aj na Čachtickom hrade, ale sídlo jeho krajana Stibora zo Stiboríc ho očarilo viac. Nakoniec mi prisľúbil, že v Poľsku bude šíriť iba chválu o našom hrade a presvedčí čo najviac milovníkov pamiatok a histórie v jeho krajine, že stojí za to hrad Beckov navštíviť.

O návšteve Beckova pozri aj: https://www.facebook.com/Zamki-ruiny-i-legendy-488183664683970/
Foto: http://inaczejmowiac.pl/ksiazka.php?rozdzial=3&reportaz=RafalGrezlikowski

Rudolf Reif, kastelán BH (text a foto)

Beckovský hrad z pohľadu kastelána

Už tri roky spravuje Beckovský hrad kastelán Rudolf Reif. V náplni jeho práce je dohľad nad objektom hradu – údržba, opravy, zabezpečovací systém, dohľad nad zamestnancami – sprievodcami a ostatnými, vrátane sezónne pracujúcich cez projekt. Stará sa o bezpečnosť návštevníkov, pripravuje výstavy, ak je to potrebné sprevádza návštevníkov, zabezpečuje prebiehajúce programy na hrade… skrátka, je také „dievča pre všetko".

1. Spýtali sme sa ho, či s odstupom času neľutuje, že sa stal kastelánom na Beckovskom hrade?

Určite nie, aj keď táto práca má veľa úskalí, o ktorých ale nebudem hovoriť, no priznám, že boli chvíle, kedy som toho mal ozaj plné zuby. Ale, ako sa vraví, čo vás nezabije, to vás posilní a dnes sa na to pozerám ako na úsek života, ktorý mi dal veľa životných skúseností, nových známych aj priateľov. Beckovský hrad mám úprimne rád, teší ma, že sa nám darí mu pomáhať a zveľaďovať ho. Je to miesto, kde som v ťažkých chvíľach vždy dokázal načerpať silu a dobiť baterky. Mal som možnosť žiť tu s miestnymi ľuďmi, priamo medzi nimi, a to bola tiež dobrá škola.

2. O oprave atiky na sakristii hradnej kaplnky, aj domurovaní piliera renesančného arkiera pod vyhliadkovou terasou západného paláca sme písali v BN 6/2016. Čo sa ešte urobilo pre zabezpečenie BH v minulom roku?

Bolo toho dosť, od drobných údržieb drevených konštrukcií, ktoré sú tu na hrade extrémne namáhané poveternostnými vplyvmi, po pomocné práce pre reštaurátora či osekávanie cementovej omietky, ktorá bola na veľkej časti hradu realizovaná počas rekonštrukcie v 80-90. rokoch. Je to irónia, vtedy bola metodika všetko omietať, podľa dnešnej metodiky to zasa osekávame, a potom škárujeme vápennou maltou na širokú viditeľnú škáru. V neposlednom rade sme aj murovali, a to konkrétne veľkú kavernu vo východnom trakte priečneho paláca na hornom hrade. Tu sme domurovali cca 3 m kubické muriva a budeme pokračovať budúcu sezónu. Chcem poďakovať chlapom, ktorí pracovali na hrade cez projekt „Obnovme svoj dom" za to, že boli ochotní pomáhať aj pri prípravách akcií na hrade ako Beckovské slnko a podobne.

3. Aké práce a z akého dôvodu sa vykonali vo východnom trakte severného paláca?

Bolo to ešte v sezóne 2015, kedy sme museli v severnom paláci zaistiť všetky pôvodné omietky. Bola to vec, ktorá sa ťahala už dlho. KPÚ Trenčín dokonca žiadal provizórne prestrešenie, to by bolo ale veľmi nákladné, a tak sa pristúpilo k zakonzervovaniu špeciálnou fixačnou maltou. Bolo treba postaviť lešenia pre reštaurátora, a vtedy mi napadlo opýtať sa, že keby sme zaistili voľné časti korún múrov a uvoľnené murivo, či by sme tam mohli pustiť návštevníkov. KPÚ Trenčín súhlasil, a tak sme zabili dve muchy jednou ranou. Zaistili sme pôvodné omietky pred ďalšou deštrukciou a mali sme aj pre návštevníkov motiváciu nás navštíviť. Bol to vlastne marketingový ťah ako prilákať čo najviac návštevníkov v sezóne 2016, kedy sme oslávili 20 rokov od prvého otvorenia hradu pre verejnosť a vyšlo nám to. Sezóna 2016 bola najúspešnejšou, pokorili sme aj rekord z roku 2012.

4. V ktorej časti hradu sa našla krásne zachovaná pôvodná tehlová podlaha? Ako sa s ňou naložilo a prečo?

Bolo to vo východnom trakte priečneho paláca pri oprave kaverny, o ktorej som hovoril. Je tam dokonca zachované lôžko v zložení: vrstva kameňa, vápno, íl a zmes štrku a piesku, v ktorej je uložená dlažba. Nález sme zdokumentovali, ohlásili a prekryli, aby nedošlo k ďalšej deštrukcii.

5. Predpokladám, že čistenie studne bolo adrenalínovým zážitkom pre všetkých zúčastnených. Našli ste aj nejaké „poklady"?

Z toho mám náramnú radosť, lebo na túto prácu sa odhodlali sami od seba dobrovoľníci, ktorým chcem ešte raz poďakovať. Boli to chalani z Moravy aj Slovenska, piati priatelia, ktorí spolu v minulosti pôsobili na hrade Lietava, kde sa podieľali na rekonštrukcii hradu. Za pomoci horolezeckej techniky sa podarilo vytiahnuť zo studne poklady typu oceľový 200 litrový sud, lešenárske rúry, množstvo dreva, kameňa, plastov a podobne. Okrem toho aj oceľovú, asi 150 kg konštrukciu stavebného vozíka, ktorú museli rozrezať na viac častí priamo v studni, aby sme ju dostali von. Studňu sa podarilo prehĺbiť cca o dva a pol metra. Podľa pani doktorky Kodoňovej bola studňa pôvodne hlboká 21 m. Dnes sme na cca 11-12 metroch, takže ešte máme čo robiť. Chalanov to ale strašne bavilo a už je naplánované jarné pokračovanie dobrodružstva.

6. Zaujímalo by ma, aký osud bude mať úspešná výstava pripravená k 20. výročiu otvorenia hradu po jeho rekonštrukcii, ktorú zhliadli mnohí návštevníci v minulom roku?

Podarilo sa nám predĺžiť zmluvu na prenájom exponátov s Trenčianskym múzeom, a tak budú môcť návštevníci obdivovať exponáty nájdené na Beckovskom hrade počas archeologického výskumu v rokoch 1971 – 1976 aj naďalej. Pre sezónu 2017 chystáme trošku zmenu, momentálne jednáme s archeologickým inštitútom SAV v Nitre o zapožičaní ďalších exponátov aj z územia a okolia Beckova. Fotografické koláže z premeny hradu od 70. rokov do dnešných dní budú taktiež doplnené o novinky a zostávajú aj ďalšiu sezónu.

Tešme sa teda na novú sezónu na Beckovskom hrade! ***DB***

Návšteva v Budmericiach

V stredu 25. 1. 2017 doobeda sme sa vybrali na výlet do Budmeríc na návštevu k manželom Dvořákovcom. Návštevu iniciovala a dohodla pani Margita Bubeníková. Manželia Pavol a Daniela Dvořákovci sú uznávaní historici, spisovatelia, ale hlavne príjemní ľudia. Život zasvätili histórii Slovenska, hlavne v období stredoveku a čo bolo pre nás inšpiráciou k návšteve, venovali sa i histórii Beckova, Stiborovi zo Stiboríc a kráľovi Žigmundovi Luxemburskému. Iste ste sa viacerí z vás už v Beckove s pánom Dvořákom či jeho manželkou stretli.

Pán Dvořák oslávi tento rok (13. mája) významné životné jubileum – 80 rokov. Bohužiaľ, rodinná situácia mu nedovolila byť doma a odpovedať na naše zvedavé otázky. Veríme, že jeho manželka mu naše pozdravy a priania odovzdala.

Pani Dvořáková nás privítala s úsmevom. Je to obdivuhodná žena, milá, skromná. Posedenie pri kávičke v útulnej kuchyni bolo ako debata u starých priateľov. Pani Dvořáková sa úprimne tešila, že napreduje obnova Beckovského hradu. Nevedela, že bola opravená kaplnka a sprístupnený severný palác. Čo, naopak, veľmi potešilo nás, prijala naše pozvanie a prisľúbila, že v roku 2018 pri príležitosti výročia darovania hradu Beckov Stiborovi zo Stiboríc určite s manželom na hrad prídu. ***Miriama Šiveňová***

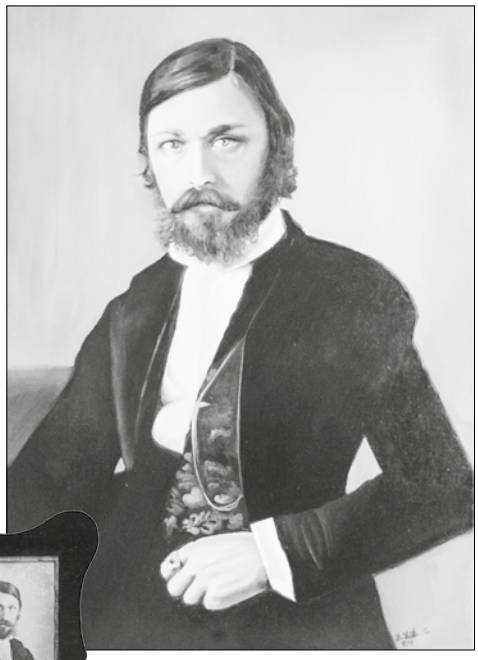
POZNÁMKA. Dnes môžeme uviesť dôvod, prečo pán Dvořák nebol doma, keď sme ho šli navštíviť. V tom čase bol za ťažko chorým synom v nemocnici. Žiaľ, Jakub Dvořák, fotograf, ktorý stál za každou knižkou vydavateľstva RAK, v nedeľu 12. 2. 2017 zomrel vo veku 47 rokov. Posledná rozlúčka s ním sa konala 18. 2. 2017 v evanjelickom kostole v Modre.

Na fotografii Miriamy Šiveňovej sú Margita Bubeníková, Daniela Dvořáková, Rudolf Reif a Zdenka Krasňanská.

Dagerotyp Jozefa M. Hurbana

O Hurbanovom portréte z pozvánok

Na pozvánkach, plagáte i na inom prezentačnom a propagačnom materiáli Hurbanových slávností v Beckove je zobrazený Jozef Miloslav Hurban na historickej podobizni, ktorá je v originále dagerotypom z roku 1849. Voľba tohto Hurbanovho portrétu spomedzi iných, možno pôsobivejších výtvarných pamiatok zobrazujúcich mladého Hurbana, nebola iste náhodná. Tento dagerotyp je totiž najstaršia fotografická podobizeň, na ktorej je Hurban z mladších rokov zobrazený samostatne. Dôležitá je aj odborníkmi prezentovaná pravda, že miera autenticity je pri fotografii vždy vyššia ako pri stvárnení prostredníctvom výtvarného diela. A tento dagerotypický snímok to dokonale potvrdzuje. Na žiadnom inom portréte nie je Hurban v mladšom veku taký „skutočný" ako na tejto dagerotypickej pamiatke. Prostredníctvom nej sa nám ponúka jedinečný a pravdivý pohľad na 32-ročného Hurbana ako na muža práve prebiehajúcej revolúcie. Hoci sme zdôvodnili, prečo sa tento dagerotyp stal takpovediac logom Hurbanových osláv v Beckove, je potrebné vysvetliť ešte jednu skutočnosť. Hurban na našich propagačných materiáloch je oproti originálu stranovo prevrátený – zrkadlový. Nie je to však z dôvodu neopatrnosti pri zalamovaní alebo zámerom grafika. Keď sa pozrieme na Hurbana z našej pozvánky či plagátu trocha detailnejšie, nezisťujeme žiadne veľké nezrovnalosti. Inak je to s dagerotypickým originálom – pri ňom nám hneď dva detaily prezrádzajú, že s dagerotypickým Hurbanom nie je všetko v poriadku. Prvým detailom je Hurbanov účes. Z neskorších Hurbanových fotografií vieme, že pútec vo vlasoch si Hurban robil vždy na ľavej strane. Veď bol pravák, a teda sa česal tak ako praváci sa zvyknú česať – zľava doprava. No a na dagerotype má pútec na pravej strane účesu. Podobne je to i s druhým detailom – prsteňom. Sediaci Hurban priam demonštratívne dáva vyniknúť veľkému prsteňu, ktorý má na portrétoch beckovského propagačného materiálu na ukazováku ľavej ruky. Na originále má prsteň na pravej ruke, čo je, samozrejme, proti logike, lebo prstene sa zvykli nosiť vždy na ľavej ruke a nosil ich tak aj Hurban. Je teda namieste konštatovať, že dagerotypický portrét J. M. Hurbana, ale aj iné snímky jednej z najstarších fotografických techník – dagerotypie, sú charakteristické svojim zrkadlovým efektom, pretože sú stranovo prevrátené.

Vysvetlenie je pomerne jednoduché. Každý fotoaparát, dagerotypický, alebo ten najnovší digitálny, pozostáva z dvoch hlavných častí – z fotografického objektívu, ktorého hlavná funkcia spočíva v zobrazovaní fotografovaného objektu v jeho obrazovom ohnisku a média, ktoré je schopné tento obraz chemicky alebo elektronicky uchovať. Zákony optiky spôsobujú, že na médiu sa nám zobrazuje obraz fotografovaného objektu vertikálne i horizontálne prevrátený. Výsledkom je, že zobrazený predmet je „dole hlavou", teda otočený o 180°, ale zároveň je aj stranovo prevrátený – zrkadlový. Nežiaduci zrkadlový efekt odstránilo objavenie negatívu a následné zavedenie dvojfázového princípu tvorby fotografie negatív - pozitív, čo je vlastne technika klasickej fotografie, ktorá dominovala vo fotografických technikách viac ako 150 rokov. Vertikálne, ani horizontálne otočenie obrázku už vôbec nie je problémom pre súčasnú digitálnu techniku, pretože je schopná hneď po nasnímaní obraz správne orientovať a ukladať do pamäťového média. Dagerotypia si však so zrkadlovým efektom poradiť nedokázala. Celý proces vytvorenia dagerotypu, či už vo vnútri fotoaparátu, alebo mimo neho, sa totiž uskutočňoval len na jedinom médiu – na striebornej, alebo postriebrenej medenej doštičke s emulziou citlivou na svetlo. Ak teda máme pred sebou napr. spomínaný dagerotyp J. M. Hurbana, tak sa pozeráme na podobizeň, ktorú vykreslil na dagerotypickú dosku prostredníctvom objektívu priamo sám sediaci Hurban. Po exponovaní už obrázok zostal z hľadiska vyobrazenia nemenný a na rozdiel od klasickej fotografie neprešiel žiadnou korekciou. Dagerotypický snímok je síce veľmi kvalitný, no vzhľadom k zobrazovanej realite je zároveň aj v určitom zmysle nepravdivý, pretože je stranovo prevrátený – zrkadlový. Fotograf s hotovým dagerotypom mohol urobiť len to, že snímok postavil „z hlavy na nohy", teda otočil ho o 180°, a tak ho zaranžoval. So zrkadlovým efektom si poradiť nemohol.

Zrkadlovým neduhom trpí aj najznámejší dagerotyp zo štúrovského obdobia – slovenské vyslanectvo z roku 1849. Na ňom sú všetci štúrovci zobrazení zrkadlovo, vrátane Hurbana a tiež i samotného Štúra. Možno nás prekvapí, ako je možné, aby sa táto zrkadlová chyba tolerovala pri tak častom publikovaní. Môže za to Hurbanov syn Svetozár Hurban Vajanský. V roku 1899 dal z dagerotypu vyhotoviť fotografiu pri príležitosti 50. výročia slovenského vyslanectva cisárovi. Ale ani autor tejto fotografie, ani Vajanský neriešili zrkadlový problém originálu a obrázok zostal aj po fotografickom reprodukovaní stranovo prevrátený. Tolerovanie zrkadlového zobrazenia dagerotypických podobizní J. M. Hurbana výrazne ovplyvnilo autorov Hurbanových portrétov, búst či pamätníkov. Tak máme napr. zrkadlového Hurbana na pomníku v novomestskom parku a stranovo obrátený Hurban je aj súčasťou pamätníka národných buditeľov – Ľ. Štúra, J. M. Hurbana a M. M. Hodžu v Trenčíne. Zrkadlovým pútcom v účese sa prezentuje Hurban aj na známom obraze Andreja Kováčika z roku 1925 „Návšteva Štúra, Hurbana a Hodžu u Jána Holého na Dobrej Vode v júli 1843".

Hurban na beckovských pozvánkach a propagačnom materiáli, hoci bol fotografovaný dagerotypickým aparátom, je v skutočnom zobrazení, teda správne stranovo orientovaný. Podčiarknutím významu správnej interpretácie vzácnej dagerotypickej pamiatky je aj olejomaľba (na obrázku vpravo) „opravdivého Hurbana" Mgr. Zdenky Hešterovej, PhD., ktorá bude po prvý raz prezentovaná v priestoroch Kultúrneho domu v Beckove počas Hurbanových osláv. Na olejomaľbe síce vidíme podobizeň Hurbana z dagerotypie, no farebnosť obrázku a odstránenie zrkadlového efektu robí mladého Hurbana ešte sugestívnejším a pravdivejším.

Jozef Karlík

Príhody zo života JMH

26. apríla 1848 zavítal Hurban so svojimi priateľmi na Myjavu. Ako dar im priniesol slovenskú zástavu od Brezovanov. Hurban tam mal prejav, ktorý mal okamžitú odozvu medzi prítomnými. To, že vedel pritiahnuť ľudí, svedčia i slová ženy, ktorá sa pýtala: „Kto to reční?" Odpoveď bola, že hlbocký farár. Tu ona odpovedala: „To nie je človek, to je anjel, človek by tak rečniť nevedel. Zatni mu do tváre a uvidíš, že mu krv nepotečie, streľ doňho, prebodni ho, a uvidíš, že sa ho zbroj nechytí."

In: Karol Goláň, Revolučné pokolenie. Daniel Pažický, Myjava 1926, s. 101

J. M. Hurban bol v Hlbokom zvolený za farára v Svätodušný pondelok v roku 1843 ako siedmi farár tamojšieho zboru. Vtedy sa matriky písali po maďarsky, Hurban nariadenie rešpektoval, ale do matriky zomrelých napísal: „Konec latinské věci v matrice této na věky věkov, ale ne dlouho trvat majícího panství maďarské věci počátek."

In: Július Bodnár, Dr. Jozef Miloslav Hurban. VD Bratislava 1925, s. 93

J. M. Hurban bol kaplánom na Brezovej. Aj po jeho odchode za farára do Hlbokého tešil sa úcte Brezovanov. Keď si nevedeli rady v sporných veciach, prišli k nemu po radu so slovami: „Hurban nám to povie."

In: Július Bodnár, Dr. Jozef Miloslav Hurban. Vydavateľské družstvo Bratislava 1925, s. 92

Vybral Ľubomír Paulus.

Nakreslili a napísali žiaci ZŠ Beckov

Jozef Miloslav Hurban

Vejú vetry povievajú,
na fare v Beckove nový život vítajú.
Narodil sa bojovník,
nevyrovnal sa mu nik.
Bojoval perom, mečom,
za národ a za Slovensko.
Hurban – odvšadiaľ sa ozýva,
strach má z neho uhorská krajina.
Jeho fara, srdce vždy otvorené,
prichýlil ľudstvo ubiedené.
Nielenže ľudí nasýtil,
ale ich aj Božím slovom na cestu posilnil.
Sloboda a pravda jeho krédo,
žil život podľa neho.

Sárinka Stehlíková, Lenka Sládeková, 6. roč.

Orol beckovský

Neďaleko Trenčína,
pod beckovským bralom
narodil sa Jozef Hurban.
Jeho otec? Pavol.

Keď mal Hurban rokov šesť,
ten náš Beckov opustil.
Vybral sa do Trenčína,
za kňaza sa vyučil.

So Štúrom a Hodžom,
svojimi kamarátmi,
v štyridsiatom treťom slovenčinu založil.
Neskôr o pár rokov,
v štyridsiatom piatom,
s Annou sa oženil.

Jeho priateľ Štúr,
prišiel celý v čiernom.
To, čo bolo Jozefovi svadba,
Štúrovi pohrebom.

Cesta jeho životom?
Bola často hmlistá.
No on aj tak vedel, čo chce.
Bol politik, spisovateľ, žurnalista.

A tak v štyridsiatom ôsmom,
do boja za slobodu sa vyparil.
Bohužiaľ, neúspešne,
zatykač naňho vydali.

Pomaly sa píšu
deväťdesiate roky,
sedemdesiatnik Jozef zomiera,
končí svoje kroky.

Rastík Hyža, Paťo Hajdúšek,
Šimon Čaňo, Filip Koníček, 7. roč.

Nina Sládeková

Maruschka Babulicová

Alex

Matúš Ján Plenta

Beckovčan

Jozef Miloslav Hurban sa narodil v Beckove
a evanjelické lýceum vyštudoval v Bratislave.
A keď sa so Štúrom zoznámili,
spolu vlastenectvo šírili.

Hurban sa stal evanjelickým farárom
a pôsobil v Hlbokom a v Brezovej pod Bralom.
V novele Od Silvestra do Troch kráľov
vyslovil sa za národné práva Slovákov.

V jari 1843 na fare v Hlbokom
stretli sa spolu so Štúrom a Hodžom.
Tu slovenský spisovný jazyk zostavili
a takto za slovenský národ bojovali.

Stanko Blatnický, 7. roč.

Viktória Juríková

Veronika Gábová

Náš J. M. Hurban

Narodil sa v Beckove,
v tej peknej dedine.
Veľa súrodencov mal,
aj sa na nich podobal.

Do školy chodieval,
samé jednotky nosieval.
Anna, Pavol rodičia jeho,
boli veľmi pyšní na neho.

Stal sa ev. farárom v Hlbokom,
ale jeho sen bol byť politikom.
V Kálnici krstných rodičov mal,
rád za nimi chodieval.

Hurban stretol Štúra, Hodžu,
dohodol sa s nimi,
že spolu uzákonia slovenčinu novú.
Hrad Devín sa stal svedkom ich sľubu,
že nikdy nepristúpia k manželskému zväzu.

Hurban do Hlbokého presťahoval sa
a so svojou pravou láskou Aničkou vzali sa.
Týmto zväzkom porušil dohodu,
preto prišiel na ich svadbu Štúr v čiernom obleku.

Obaja sa veľmi ľúbili,
preto deväť detí spolu splodili.
Deti veľmi dobré boli,
na otca sa podobali.

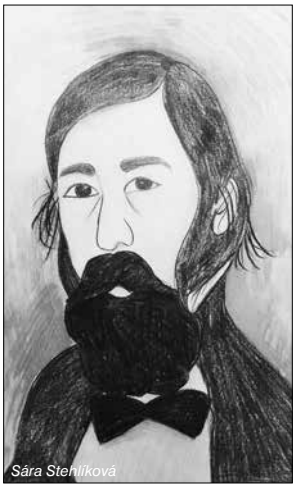
Zomrel Hurban v roku 1888, 21. februára,
a toto je koniec života nášho Hurbana.

Klaudika Bakalová, Agátka Bánovská,
Dominik Čaňo, Eliška Hladká, Lívia Múdra, 6. roč.

Jozef Miloslav Hurban

Medzi Poľskom a Maďarskom krajina malá,
čo pod názvom Slovensko je všetkým známa.
Tam na fare v Beckove
narodil sa Hurban bleskove.
Jeho otec Pavel Hurban
nasadil mu prísny dohľad.
Do Kálnice utekával veľmi rád,
Beckov nebol zrovna jeho kamarát.
Bol to veľký nezbedník,
no našiel sa aj kľudný dník.
Zúbok času z neho spravil mládenca,
na školičke našiel káma Štúrovca.
Potmehúdske plány začali spolu splietať,
ako slovenčinu do učebníc dostať
a zároveň v problémoch nelietať.
Svoje básne, články a noviny
zasielali do každej rodiny.
Stretol žienku menom Anička,
bez debaty si hneď padli do očka.
Prichystali svadbu veľkú,
no Štúr neprišiel v bielom tielku.
Dal si frak a čierny kabátik,
nechcel jeho svadbu sláviť.
Každá sláva sa raz končí,
Hurban skončil v Božom náručí.
Otvorili sa brány neba
a veniec slávy dostal od Boha.
Za to, že pravdu hájil,
po pravici Boha sa posadil.
Doteraz zneje reč slovenská
a Hurbanovi sláva nebeská.

Julka Babulicová, Agátka Borcovanová,
Magdalénka Kippel, Miška Kusendová, 9. roč.

Sára Stehlíková

Karolína Bednáriková

Nika Hajdúšková

Báseň o Hurbanovi

Slovenský národ Hurban rád mal,
celý život mu obetoval.
Do školy chodil do Bratislavy aj Trenčína,
bol múdry tak, že ho poznala celá krajina.
Najprv podporoval Kollárovu češtinu,
potom si vybral ľúbozvučnú slovenčinu.
Slovenčinu veľmi miloval
aj národné noviny vydával.
So Štúrom a Hodžom bojovali,
dostali zatykač kvôli Uhrovi.
Prvým predsedom Národnej rady bol
a zomrel v Hlbokom.

Sofinka Betáková, 9. roč.

OBEC BECKOV AKO HLAVNÝ ORGANIZÁTOR VÁS POZÝVA

na celonárodnú spomienku na JOZEFA MILOSLAVA HURBANA pri príležitosti 200. výročia jeho narodenia, ktorá sa koná 19. marca 2017 v Beckove

pod záštitou predsedu Národnej rady SR a predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja.

PROGRAM PODUJATIA

Nedeľa, 19. marec 2017

9,00 evanjelické služby Božie v Ev. kostole a. v. v Beckove – káže generálny biskup ECAV doc. PhDr. Miloš Klátik, PhD.
11,00 položenie kvetov k pamätnej tabuli J. M. Hurbana
11,30 otvorenie obnovenej expozície J. M. Hurban a Beckov v Kúrii Ambrovec, TNM
13,00 slávnostný obed pre VIP hostí v jedálni ZŠ s MŠ J. M. Hurbana v Beckove
14,30 historický sprievod obcou od budovy ZŠ
15,00 kultúrne popoludnie venované J. M. Hurbanovi – sála KD v Beckove:

Beckovčania svojmu rodákovi
Uvedenie poštovej známky J. M. Hurban
Prezentácia pamätnej medaily J. M. Hurban
PIESNE NATERAZ – literárno-hudobná kompozícia: Juraj Sarvaš – umelecké slovo; Danubius Octet Singers – spev; Daniel Simandl – dirigent

SPRIEVODNÉ PODUJATIA

Sobota, 18. marec 2017

14,00 Turistické zastavenia pri obľúbených miestach mladého J. M. Hurbana – turistický Chodník J. M. Hurbana Beckov - Kálnica; zraz pri ev. fare

Nedeľa, 19. marec 2017

Krásy beckovskej prírody – výstava fotografií Ľuboša Balažoviča v KD
Pravde a národu – J. M. Hurban (1817 – 1888) – panelová výstava v KD

Spoluorganizátori:
Trenčiansky samosprávny kraj, Evanjelická cirkev a. v. na Slovensku, Obec Kálnica, Trenčianske múzeum v Trenčíne, Trenčianske osvetové stredisko v Trenčíne, Matica slovenská.

Hurban že nemal rád svoje rodisko?

Kto si pozornejšie prečíta Hurbanovu báseň ***Po padesát letech*** tvoriacu 2. časť básnického cyklu Z Hlubiny, uverejnenú v almanachu Nitra v roku 1876, zistí skutočnosti, ktoré odporujú dvom pravdám o Hurbanovi šíriacimi sa aj v súčasnosti. Autoritou, ktorá stojí za jednou z týchto právd je literárny kritik Alexander Matuška, ktorý vo svojej krátkej stati o J. M. Hurbanovi, jednou - dvoma vetami, minimalizoval význam Hurbanovho básnictva a spisovateľstva pre súčasnosť, keď konštatoval, že Hurban sa nenarodil ani básnikom, ani spisovateľom a že dnes sú jeho verše i prozaické diela nečitateľné. Druhú pravdu o Hurbanovi zdieľa väčšina súčasných Hurbanových biografov, ktorí presvedčivo tvrdia, že Hurbana k svojmu rodisku – Beckovu neviazal žiadny citový vzťah. A keď, tak len k neďalekej obci Kálnica, do ktorej chodieval za svojou krstnou matkou, aby sa zotavil od prísnej výchovy rodičov. Jeden z týchto životopiscov dokonca spája tieto dve pravdy v jednu, keď tvrdí, že Hurban sa ani nemohol stať skutočným básnikom, pretože k veciam, ktoré ho obklopovali v detstve nenadobudol žiadny citový vzťah, a teda človek bez vlastnej citovej minulosti nemôže byť opravdivým lyrikom. Týmto životopiscom nahráva aj samotný Hurban, keď ako mladík v rámci svojej „prechádzky po považskom svete“, po návšteve svojej rodnej dediny napísal: „Beckov je dosť nepekné mestečko, uprostred mesta sa kúpu po barinách husi a kačice, krášli ho bodľačie, žihľava a tŕnie“. Po tejto citácii tento životopisec pokračuje: „Nijaké spomienky na detstvo, na matku, na rodičovský dom, nič, čo by ho spájalo s minulosťou“. Rezultát o Hurbanovom neutešenom až tragickom detstve je teda vyslovený a spečatený dôkazmi, ba aj samotným Hurbanom. Zdá sa teda, že obidva spomínané názory o Hurbanovi – o kvalite, resp. nekvalite jeho básnického diela a o jeho neutešenom detstve prežitom v rodisku, sú správne. Prvá spomínaná pravda o ňom je podoprená autoritou jedného z najuznávanejších slovenských literárnych kritikov, druhá je dokázateľná životopisnými faktami.

Ale čo iné nám môže k tomu povedať spomínaná Hurbanova báseň Po padesát letech? Dajú sa tieto pravdy o Hurbanovi po pozornom prečítaní básne skutočne vyvrátiť?

Začneme tou prvou – že Hurban sa nenarodil ani básnikom, ani prozaikom a jeho diela sú dnes už nečitateľné. Je to zaiste dosť závažné a prísne posúdenie časti Hurbanovho literárneho diela. No a na Matuškovom nemilosrdnom verdikte nám môže byť zrejmá hneď jedna nezrovnalosť. Keď o literárnom diele povieme, že je nečitateľné, predpokladáme, že to nie je názor iba jedného čitateľa – hoci toho najpovolanejšieho, ale že sa s týmto názorom stotožňuje aj širšia čitateľská obec. A keďže Hurbanove básne v podstate zostali uviaznuté vo svojich pôvodných vydaniach, nemožno sa čudovať, že ich čitatelia v súčasnosti nečítajú. Hurbanova poézia nie je teda nečitateľná, ale je skôr nečítaná. Veď spomínaná báseň ***Po padesát letech*** sa nachádza na zažltnutých stránkach výtlačku Hurbanovho almanachu Nitra z roku 1876. Teda bola vydaná pred úctyhodnými 140 rokmi, a preto je to skôr antikvariátna vzácnosť ako bežne dostupná knižka. Ale vďaka uverejneniu časti básne v knižke Milana Stanu Kálnické príbehy sa dostala do rúk aj súčasníkom a čuduj sa svete – dá sa čítať a tomu, kto má k poézii vzťah netrvá dlho, aby zistil, že číta ozajstnú poéziu. Hurbanova báseň by bola určite „čitateľná“ aj bez voľného prekladu zo slovakizovanej češtiny, na ktorý sa podujal kálnický rodák Štefan Šicko, ale Hurbanove verše sú pôsobivé aj v tomto šate.

Aj z tohto kúska Hurbanovej poézie sa môžeme presvedčiť, že Hurban básnikom nepochybne bol a jeho básne sú čitateľné ešte aj dnes. Táto ukážka z Hurbanovho básnického cyklu nám navyše pomôže sa vyrovnať aj s druhou spomínanou „pravdou“, ktorá nás chce presvedčiť o tom, že Hurban nemal citový vzťah k svojmu rodisku. Na tomto mieste sa žiada vysvetliť, čo si predstavujeme pod pojmom rodisko. Spomínaní životopisci pod týmto pojmom si zaiste predstavovali len jeho rodnú obec, teda Beckov. Veď tu sa narodil, tu ho vychovávali rodičia, chodil do školy, do kostola. A Hurban tento Beckov popisuje ako „dosť nepekné mestečko…“ A keďže nie vôbec lichotivý popis svojho rodného Beckova podáva Hurban ako 22-ročný mladík, tak sme náchylní si myslieť, že s Beckovom takto odsudzuje aj celé svoje rodisko. Nie je tomu tak. Rodisko u Hurbana, ale i všeobecne, nemá konkrétne hranice, neohraničuje ho intravilán obce či mestečka. Deti si v minulosti svoj detský svet vytvárali väčšinou za týmito hranicami, mimo zaprášených, alebo zablatených ulíc miest, mestečiek, obcí. Ich pravým rodiskom bola blízka príroda. Tak to bolo aj u Hurbana. A báseň ***Po padesát letech*** nám to dokazuje:

„Hory moje bukohojné,
temné moje daubravy…“

Takýmto slovami by Hurban určite nezačínal svoju báseň, keby ho s miestom svojho rodiska nič nespájalo. Ďalšie verše básne už celkom zreteľne prezrádzajú Hurbanov priam intímny vzťah k svojmu rodisku:

…jakby vymřely již bily
ty nádechy něžných hor,
jenž má ňadra tak zvlnily,
v srdce lély žal i vzdor…

Aby bolo celkom zrejmé, že sa jedná o prírodu jeho rodiska, tak Hurban do básne majstrovsky zakomponuje akúsi virtuálnu prehliadku ním najnavštevovanejších lokalít beckovskej a kálnickej prírody:

Nad Lašidem, v „Klíža“ stráni,
u mračných hor Kálnice
skalné Beckova balvany
i báječné „Skalice“;
„Červenhora“ od Trenčína
i vy „Lipky“ dojemné,
kudy do „Daránských mlyna“
vodily chodničky mne…

Hurbanove spomienky pri vymenovávaní ďalších lokalít už jasne dokazuje nepravdivosť spomínaného názoru na Hurbanovho detstvo:

Jozef Miloslav Hurban – na fare v Hlbokom

Po krátkom pobyte v Brezovej v rokoch 1840 –1842 ako kaplán prišiel Hurban do Hlbokého za evanjelického farára. To ešte nik netušil, že táto fara bude písať históriu slovenského národa. Na jeho čele budú stáť Ľudovít Štúr, Jozef Miloslav Hurban a Michal M. Hodža. Už v dňoch 11.–16. júla 1843 sa v Hlbokom dohodli, že stredoslovenské nárečie povýšia na spisovný jazyk. Toto rozhodnutie prišli oznámiť básnikovi Jánovi Hollému na jeho faru v Dobrej Vode. Hollý s ich návrhom súhlasil.

Na fare v Hlbokom Hurban napísal všetky svoje literárne práce. Taktiež Almanach Nitra bol napísaný ako prvý v štúrovskej slovenčine. Pokračoval Slovenskými pohľadmi. Napísal tu aj články, za ktoré bol väznený. Z tejto fary šiel aj do povstania. Doma zostala manželka s ročným synom Svetozárom. Tu mu maďarskí gardisti postavili pred dom šibenicu. Postavil ju sedliak Kisela, za čo ho potom prezývali „Šibeničiar“. Svetozár ho nazval oplanom. Po povstaní bol veľakrát prenasledovaný a vypočúvaný.

Jozef Miloslav Hurban pôsobil na hlbockej fare 45 rokov, až do svojej smrti. Zomrel 21. februára 1888. Vďační Hlbočania ho chceli z úcty pochovať v strede cintorína, no maďarské úrady to zakázali a jama bola zasypaná. Hurban bol pochovaný na okraji cintorína.

Pohreb bol o dva dni 23. februára. Konal sa za veľkej účasti ľudí z celého Slovenska. Kázeň mal jasenovský farár Juraj Janoška, neskorší prvý generálny biskup ECAV na Slovensku. Vo svojej pohrebnej reči sa spytoval: „Kto nahradí nám ho? Kto, keď Mojžiša viacej niet, kto bude naším Jozue?“ Jeho slová sú dôkazom, aký velikán slovenského národa odchádzal.

V roku 1892 Hurbanovi mal byť slávnostne odhalený pomník. V Hlbokom sa zišlo asi 1500 jemu verných ľudí. Žandári zase tam nepustili nikoho, ani manželku a deti. Jeho syn Svetozár Hurban – Vajanský potom napísal v Národných novinách článok „Hyenizmus v Uhrách“, za ktorý dostal rok basy. Až v roku 1949 sa Hurbanovi dostalo úcty a vďaky. 12. júna boli jeho telesné ostatky pre-

J. M. Hurban s rodinou okolo r. 1855

nesené a pochované na dôstojnom mieste v strede cintorína. Bolo to približne na tom mieste, kde mal byť pôvodne pochovaný. ***Ľ. Paulus***

Jozef Miloslav Hurban:
Po padesát letech

Hory moje bukohojné,
temné moje daubravy,
proč jste nyní tak pokojné,
tak neznalé oslavy?
Tak nad vami mračno stojí,
pod vami tak mŕtvo tu, jakby
v žití vášho zdroji
nic nebylo k životu;
jakby vymřely již byly
ty nádechy nežných hor, jenž
má řandra tak zvlnily,
v srdce lély žal i vzdor. –
Nad Lašidem, v „Klíža“ stráni,
u mračných hor Kálnice skalné
Beckova balvany
i báječné „Skalice“;
„Červenhora“ od Trenčína
i vy „Lipky“ dojemné,
kudydo „Daránských mlyna“
vodily chodníčky mne,
i ty „Záborie“, milostné
a v „Trbockém“ mha sivá,
i „Potôčky“, ku niž zlostné
vetry dují z „Sichrova“;
i „Miškovská“ i „Zaháje“
„Za môstkom“ a „Hrabovník“ –
vy mého dětinství ráje,
vy mých tužeb zdroj a vznik!
Jak to smutno teď nad vami,
jak pusto u vašich pat, –
rozkošný kraj záplavami
kýmis zdá se mi být jat!
Ach, tak teskno, tak bolno mi
zříť v ty raje zašlých dnu,
srdce v hrudi v dví se lomí,
prsa vzbouřená se dmau!
Príroda sic dýše živě,
jako kdysi dýchala;
z údolí se závratově
ku oblakům pne skala;
bouřně, tiše, tak se snaží
tím, neb jiným korytem
Váh si běhať po Považí
smutkem dávna pokrytém;
valně, skrovně,
– jak kdy přijde –
z Podlašida, Kálnice
potok na lup sobě vyjde
a straší lid velice;
i to jaro vůní sladkých,
i to leto klasných vln,
i ta ořechů považských
kořenitost i lov srn;
jaro, leto jeseň, zima,
hora údol, rokli svah,
druh od druha svau přejímá
práci daných sobě snah:
než jen príroda je živá,
národ stínům rovná se,
netkne se ho píseň tklivá,
ani pověsť o spáse.
„Z ruky do ust, od kolébky
zpříma cestou ku hrobu,“
toť hle heslo, jímžto lebky
krmí vlastní porobu.
Stíny bledé mne střetají
podob valné zmenených,
původ sice svůj netají –
života však nezřím v nich!
Darmo stíny Mataušove
a hrdin těch slávnych dob
kmitají se v nov a v nově
nad vami v čas zvláštnych zlob.
V Skalic útrobách to hřmívá,
nad Lašidem vřava zní,
od Sichrova zář ohnivá,
Z Trbockého chřest zbraní;
z Malinovca bohatýři
davem dlauhým se hrnau,
„halló“ vzduchem se to víří
až v kostech špiky trnau;
kosti, ledví to proniká,
když se hýbe vrchu duch:
ale darmo, vám nevniká
do duší ten duchů ruch;
darmo Váhu bouřné praudy
pějí staré písně vám,
darmo reže se z mé hrudi
písně nové drahokam!
Praudohojných slz prívaly
darmo tekau lícem mým,
stráně rodné neozvaly
saucitně se steskům mým!
Hory moje a daubravy,
odkud ten váš chabý klid?
Či Považí naši slávy
neobýva Slávy lid?
Neprosákly nové věky
mrtvou vaši útrobou,
abyšte odkoply svleky
umauněné porobou?
Syn váš verný z dola zpívá,
slyš jej vlasti na pokon;
pojď, harfo má, nechť ozýva,
Považím zas tvůj se ston.
Jinak jindy bývalo tu,
jinak, dá Bůh, bude zas!
„Činem zastřít svau holotu“
Boží je k národům hlas!

*

A ty počkej Převozníku
z Podturecka haušťavy,
popřejž „Vŕby“ své Básníku,
ať se i on preplaví: jinýchť hor
a vrchů rady
tahnau jej a jiný lid,
tam javořinské Poradí,
tu děj Bradla, Boru klid.

Almanach NITRA, roč. VI., 1876
Prepísala K. Jurzová

„Za môstkom“ a „Hrabovník“ –
vy mého dětinství ráje,
vy mých tužeb zdroj a vznik!

Básnické prezentovanie prírody svojho rodiska však samotnou básňou nekončí. Hurban každú spomínanú prírodnú lokalitu, a v celej básni je ich až 15, opatrí indexom a v podrobných poznámkach dopĺňa text básne. A opis týchto miest nemá tiež ďaleko od umeleckého prejavu. Tak napr. prírodnú lokalitu Lipky komentuje slovami: „Lipky jmenuje se divokrásne návrší porostlé rozmanitou křovinou, kudy pěšinkou jde se do Kálnice; v Daránských mlyne, jehož majiteľka byla křestní matkou básnika, prožil chlapec, mnohé chvíle nasléchaje křestní matky překrásným pohádkam a prohánějе se po záhradách a laukach, po mlyně a rozkošných horách kálnických.“

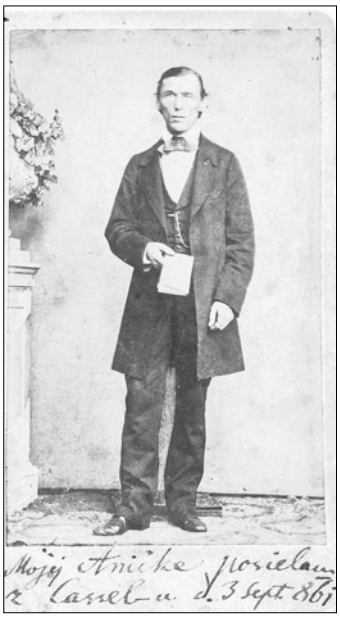
Z uvedeného jasne vyplýva, že Hurban k svojmu rodisku citový vzťah mal – keby to tak nebolo, predsa by beckovskú prírodu nenazval **„môjho detstva raj“**.

Je všeobecne známy pozitívny vzťah Hurbanovho verného priateľa a spolubojovníka Ľudovíta Štúra k svojmu rodisku, k Uhrovcu a okoliu. Nikto z jeho životopiscov o tomto fakte nepochybuje. Veď na základe toho, čo o Štúrovom detstve vieme, nemôžeme pochybovať o tom, že Štúr mal rád svoju uhroveckú prírodu, svoju cestičku do blízkej dedinky Dubničky a svoj obľúbený vrch Rokoš. Ale Hurban si vo svojom rodisku tiež vytvoril svoj detský a chlapčenský svet, miloval svoje obľúbené miesta, svoj chodníček do Kálnice, vrchy – Lašid, Sichrov, spanilé háje – milostné Záborie a sivou hmlou zahalené Trbocké, Potôčky, ku ktorým dujú zlostné vetry od Sichrova, ale aj iné miesta v beckovskej prírode, vlastne celý rodný kraj, ktorý v ďalšej básni básnického cyklu dôverne pozdravuje:

„Rodní můj kraji, ty milenko věrná...“

PhDr. Jozef Karlík

Jozef Miloslav Hurban a Beckov

je názov reexpozície v kúrii Ambrovec v Beckove, ktorú pripravuje Trenčianske múzeum v Trenčíne k príležitosti 200. výročia narodenia jedného z velikánov slovenských dejín J. M. Hurbana. Významný slovenský spisovateľ, novinár, politik, organizátor kultúrneho života a slovenského národného hnutia, evanjelický kňaz augsburského vyznania, vedúca osobnosť slovenského povstania v rokoch 1848–1849. Narodil sa 9. marca 1817 v Beckove a pokrstený bol ako Jozef Ľudovít. Bol druhorodeným dieťaťom. Mal ešte o tri roky staršiu sestru Teréziu Zuzanu. Jeho otec Pavol Hurban pochádzal zo Sobotišťa a v Beckove pôsobil ako evanjelický farár augsburského vyznania.

Obyvateľstvo Beckova sa zaoberalo poľnohospodárstvom, chovom dobytka, ovocinárstvom a vinohradníctvom. Prekvitali remeslá, najmä súkenníctvo. V obci bola tehelňa a v 19. storočí päť pálenic. Prvé roky života prežil J. Ľ. Hurban pod zrúcaniami Beckovského hradu v objatí čarokrásnej prírody. Tu ho najskôr vzdelával jeho otec a neskôr v rokoch 1826–1830 navštevoval latinskú školu v Trenčíne. Mladý Jozef Ľudovít nespomínal na svoje študijné roky s láskou. Naopak, podobne ako mnoho mladých ľudí, sa kriticky vyjadroval k úrovni školy. Ani Ján Ámos Komenský vo svojich spomienkach nebol nadšený úrovňou škôl, ktoré navštevoval. Úroveň školy však nebola až tak nízka, pretože na nej študovalo niekoľko významných osobností, napr. František Palacký.

V rokoch 1830–1840 už navštevoval evanjelické lýceum v Bratislave, ktoré bolo obľúbené a príťažlivé pre slovenských evanjelikov. Vyvinulo sa z latinskej školy, začiatkom 19. storočia prešlo výraznými organizačnými a obsahovými zmenami. V čase Hurbanovho štúdia to bola škola vyššieho typu s akademickým kurzom prednášok (triedy právnické, filozofické a teologické) v najvyšších ročníkoch. V tomto období zo zdravotných dôvodov odišiel z farárskeho úradu jeho otec, ktorý v roku 1833 zomrel a o rok neskôr ho nasledovala taktiež matka. Pre mladého Jozefa Ľudovíta to boli veľmi ťažké roky. Počas štúdia sa zoznámil s Ľudovítom Štúrom, ktorý v ňom prebudil vlastenecké cítenie. Do národnobuditeľskej, literárnej a kultúrno-organizačnej činnosti sa zapojil v roku 1835. Práve v tomto období sa stala Bratislava centrom národného života evanjelickej študujúcej mládeže. V školskom roku 1835/36 sa evanjelické lýceum pretvorilo na ústav národnej výchovy s pevným programom odbornej a mravnej prípravy slovenských vzdelancov na osvetové a národnobuditeľské úlohy.

Patril k najaktívnejším členom Spoločnosti česko-slovanskej a neskôr, po jej zrušení, i Ústavu reči a literatúry československej. Štúrovská mládež uskutočnila 24. apríla 1836 známy výstup na Devín, na ktorom prijal slovanské meno Miloslav.

J. M. Hurban sa stal tiež členom tajného spolku Vzájomnosť v roku 1839 a bol ním až do roku 1840. V tomto období cestoval do Čiech, aby sa zoznámili so „západnými Slovanmi“. Navštívil Brno, Prahu a Hradec Králové. V školskom roku 1839/40 sa stal na Ústave reči a literatúry československej zapisovateľom a zvolili ho tiež za učiteľa „československého jazyka“ v nižších triedach.

To už sa skončili jeho študentské roky a J. M. Hurban bol vysvätený za kaplána roku 1840 superintendentom F. S. Stromským do Brezovej pod Bradlom. Vo farnosti pôsobil až do júna 1843. Väčšina novokňazov z evanjelickej cirkvi augsburského vyznania, buď pred vysvätením alebo po ňom, si dopĺňala vzdelanie na nemeckých teologických fakultách. Tu sa nestretávali s maďarizačným tlakom a v akademickom prostredí nasávali nové myšlienky a dovzdelávali sa. Keď ale prišla nečakaná ponuka z farnosti v Hlbokom na miesto farára, prijal ju. V Hlbokom zomrel náhle 37-ročný tamojší farár Pavel Sedláček. J. M. Hurban tu pôsobil mimoriadne aktívne až do svojej smrti. Hlboké sa tak vďaka J. M. Hurbanovi stalo významným kultúrnym centrom spoločensko-emancipačných výbojov.

Okrem činnosti v zbore venoval J. M. Hurban množstvo energie národným otázkam a slovenčine. Po rozhovore národovcami a so Štúrovým súhlasom sa rozhodol, že vydá II. ročník Nitry v slovenčine. Dielo vydali v roku 1844. Do almanachu prispeli J. Kráľ, J. Francisci, Ľ. Štúr, P. Kellner-Hostinský, B. Nosák a ďalší. Nenachádza sa tu však príspevok J. Hollého. J. M. Hurban tu uverejnil prácu „Prítomnosť a obrazy zo života tatranského“. V Nitre vyšiel aj Hurbanov spis „Prechádza po považskom svete“, kde realisticky opísal svoju prechádzku, keď na ceste po Považí navštívil sestru v Súľove a Štúrove rodisko Uhrovec v auguste roku 1843. Do národných dejín dielo vstúpilo ako prvé v novo kodifikovanom jazyku. J. M. Hurban v ňom už programovo zdôraznil svojbytnosť národnej kultúry. Novú slovenčinu pokladal nielen za dôležitý nástroj prekonania konfesionálnych hrádzí pri vytvorení národnej jednoty, ale predovšetkým za hlavný prostriedok osvety, vzdelanosti a kultúry pre široké vrstvy národa, a tým i za znásobenie jeho síl v národno-emancipačnom zápase.

V roku 1844 sa zoznámil a zblížil s pozoruhodnou ženou a ochotníckou divadelníčkou Aničkou Jurkovičovou, dcérou učiteľa a osvetového pracovníka Samuela Jurkoviča. Rozhorela sa medzi nimi láska, ktorá trvala celý život. Svadba sa konala v Sobotišti 7. októbra 1845. Sobášil ich najstarší brat Ľudovíta Štúra, Karol Štúr, ktorý sa narodil v Trenčíne. Svedkom bol tiež Ľudovít Štúr a Daniel Sloboda, Hurbanov švagor. Spolu mali deväť detí, štyri dcéry a piatich synov.

Tak vznikli tri ohniská práce J. M. Hurbana: rodina, cirkevný zbor a slovenský národ, ktorým sa venoval celý život. Trochu v ústraní zostáva Hurbanov neúprosný boj proti alkoholizmu. Aktívny Hurban vydal známy spis Slovo o Spolkách Mjernosti a školách neďelních. Rukopis sa dostal do tlače až po druhom cenzurovaní v roku 1846. Hurban zakladal spolky miernosti a nabádal aj ostatných národovcov, aby pracovali na tomto poli. Aj jeho bývalý spolužiak A. H. Škultéty zakladal tieto spolky v gemerských obciach.

V auguste 1844 sa na tatrínskom zhromaždení stal predsedom spolku M. M. Hodža, J. M. Hurban a Ľ. Štúr boli členmi výboru. V septembri 1846 na zasadnutí Tatrína sa dohodli, že osobitná delegácia bude vymáhať úradné povolenie Tatrína vo Viedni, pretože Uhorská kráľovská rada ho predtým zamietla.

Za jeho aktívnej účasti sa konalo 9. augusta 1847 v Čachticiach štvrté a posledné zasadnutie spolku Tatrín. Tu sa definitívne rozhodlo o spisovnej slovenčine. V roku 1846 navštívil Ľ. Štúr s J. M. Hurbanom J. Hollého a rozprávali sa o slovenčine. Rozhoreli sa spory o slovenčinu predovšetkým s J. Kollárom. V druhej polovici roka 1847 najskôr J. M. Hurban navštívil Viedeň, kde vybavil povolenie na ďalšie vydávanie Slovenských pohľadov. Na jeseň spolu so senickým rímskokatolíckym farárom J. K. Viktorinom navštívili Moravu, kde zisťovali, aké tam vládnu názory na slovenčinu.

V rokoch 1848–1849 sa stal J. M. Hurban jednou z hlavných postáv Slovenského povstania. Dňa 19. marca na Jozefa v roku 1848 sa uskutočnila na jeho fare v Hlbokom porada slovenských národovcov. Tu vznikol plán mítingov s cieľom vypracovať celonárodný revolučný program. Hlavnou otázkou bolo, čo majú v danej situácii Slováci žiadať. Vďaka jeho neúnavnej práci sa konal v Brezovej pod Bradlom veľký národnorevolučný míting, ktorého sa zúčastnilo asi tritisíc ľudí. Tu bol vyhlásený národný program, tzv. Nitrianske žiadosti.

J. M. Hurban bol publicistom týchto revolučných rokov. Vydal revolučno-mobilizačnú báseň Bije zvon slobody!, rozšíril proklamáciu Bratia Slováci). Na Hodžovej fare v Liptovskom Sv. Mikuláši sa stretli poprední muži Slovenska a dohodli sa na texte Žiadosti slovenského národa, ktoré následne vytlačil spolok Tatrín. Program Žiadosti slovenského národa vychádzal tiež z Hurbanovho regionálneho programu. J. M. Hurban vyhlásil program 11. mája a vysvetlil tiež jednotlivé body.

Štátne úrady a budapeštianska vláda zareagovali veľmi ostro. Na J. M. Hurbana, M. Hodžu a Štúra bol vydaný zatykač. Pred Hurbanovu faru v Hlbokom postavili šibenicu. J. M. Hurban utiekol na Moravu a odtiaľ odišiel na Slovanský zjazd v Prahe. Tu ho zvolili do „veľkého výboru“, ktorý pripravoval program. Hurban sa snažil o prijatie princípov demokratickej rovnosti a ústavnosti pri riešení štátoprávneho postavenia jednotlivých národností v rámci monarchie (Žiadosti Slovákov a Rusínov uhorských, ktoré zjazdu predložil 7. júna 1848). Vyzval svoj národ, aby zobral „vidly a kosy na obhájenie si národnosti slobody a slávy svojej“. Aktívne sa zúčastnil i pražského povstania a po jeho potlačení sa spolu so Štúrom presunuli do Chorvátska a neskôr do Srbska. Medzitým sa ho 19. júna 1848 konvent vo Vrbovom rozhodol zbaviť kňazského úradu a nariadil podať naňho novú obžalobu z vlastizrady.

Napriek zdravotným problém J. M. Hurban neprestával vo svojom boji. V septembri sa vo Viedni ustanovila Slovenská národná rada v čele s ním, Ľ. Štúrom a M. Hodžom. Predsedom SNR mal byť vždy ten z danej trojice, v kraji ktorého sa budú odohrávať dobrovoľnícke vystúpenia, tak sa prvým predsedom stal Hurban. Dňa 17. septembra sa výprava asi 500 dobrovoľníkov (nazývaných hurbanovci) začala presúvať z Moravy na Slovensko. Na

Myjave stúpol ich počet na 3 tisíc. J. M. Hurban rečnil na prvom národnom zhromaždení v Myjave, kde vyhlásila SNR povstanie, neposlušnosť uhorskej vláde a úradom. Išlo o deklarovanie slovenskej autonómnej moci. Počet dobrovoľníkov sa zvýšil na 5-6 tisíc, ale útoky boli neúspešné a dobrovoľníci sa museli stiahnuť na Moravu.

SNR sa stiahla do Viedne, ale tam vypuklo začiatkom októbra povstanie a Viedenčania boli naladení protislovansky, a tak sa presunuli do Prahy. Tu zorganizovali novú výpravu a prvá víťazná bitka sa odohrala pri Budatíne 4. decembra. Spolu s cisárskymi vojskami sa dobrovoľníci stiahli na Moravu. 1. januára 1849 sa odohrala druhá víťazná bitka pri Budatíne a Hurban s dobrovoľníkmi postupovali cez Rajec do Prievidze a do Turca.

J. M. Hurban zorganizoval národné zhromaždenie v Turčianskom Sv. Martine, kde predložil slovenské požiadavky, najmä vytvorenie slovenskej korunnej krajiny, ktoré smerovali k ochrane pred maďarizačným tlakom. Začiatkom marca odišiel s delegáciou do Viedne, kde predložili požiadavky novému cisárovi Františkovi Jozefovi I., ktorý vystriedal Ferdinanda.

Ani po revolučných rokoch neupadla Hurbanova aktivita. O ohlase jeho práce svedčí aj čestný doktorát z teológie (ThDr. h. c.), ktorý mu udelila univerzita v Lipsku. Aj v cirkevných kruhoch, hoci v počiatkoch mal veľké problémy predovšetkým s maďarónskymi duchovnými, sa mu dostalo vysokého ocenenia, keď bol od roku 1866 po smrti Karola Kuzmányho istý čas superintendentom slovenskej evanjelickej patentálnej cirkvi.

Ani v posledných rokoch svojho života neprestával bojovať za práva slovenského národa. Za články „Čomu nás učia dejiny?“ a „Pravdivé slovo“, bol v roku 1869 uväznený na šesť mesiacov a odsúdený na pokutu 239 zlatých. V roku 1875 bol znovu uväznený, tentoraz na tri mesiace, a dôvodom bol jeho politický článok v Cirkevných listoch. Na protest proti zatvoreniu slovenských gymnázií a Matice slovenskej vydal ďalší ročník almanachu Nitra (1876–1877), tentoraz v češtine, aby tak demonštroval staré tradície literárnej jednoty československej a obnovenie spoločného jazyka, no tento jeho spiatočnícky krok nenašiel priaznivú odozvu ani medzi jeho najbližšími spolubojovníkmi za slovenskú rovnoprávnosť.

V závere života sa snažil o zrekapitulovanie národno-obrodeneckej a národnorevolučnej aktivity štúrovcov tým, že spracoval rozsiahly životopis Ľudovíta Štúra a historické pojednania o slovenskom povstaní v roku 1848. Zomrel 21. februára 1888 v Hlbokom a po jeho smrti mu v roku 1892 postavili na hrobe z verejných zbierok pomník. K pomníku hneď po odhalení uhorské úrady zakázali prístup nielen verejnosti, ale i jeho manželke a synovi.

J. M. Hurban nám svojou mimoriadne aktívnou činnosťou ukázal na hodnoty života, za ktoré sa oplatí bojovať. Výstava predstavuje Hurbana práve v týchto troch významných hodnotách: rodine, zbore a národe.

Libor Bernát,
Trenčianske múzeum v Trenčíne

200. výročie narodenia Dr. J. M. Hurbana

19. marec 2017 bude pre našu obec veľký a výnimočný deň. Prečo? Budeme si pripomínať 200. výročie narodenia Dr. Jozefa Miloslava Hurbana, ktorý sa narodil práve v Beckove.

Dr. J. M. Hurbana vnímam v prvom rade ako evanjelického farára. Tu, v Beckove, pôsobil jeho otec Pavol Hurban ako farár a on ako jeho syn sa rozhodol ísť v otcových šľapajach. Hurban patrí k tým ľuďom, ktorí sa narodili v správnom čase na správnom mieste. Bolo to 19. 3. 1817, teda pred 200 rokmi. Hurbana potrebovala doba, v ktorej sa narodil, vyslovene naňho čakala. No tiež treba povedať, že zároveň bol jedným ohnivkom v reťazi a bez svojich spolupracovníkov by tiež nedokázal to, čo dokázal. Jeho najbližšími spolupracovníkmi sa stali Ľudovít Štúr (1815–1856) a Michal Miloslav Hodža (1811–1870).

Ako evanjelický farár musím povedať, že cítim hrdosť pri pomyslení na to, že práve títo traja dôležití ľudia, ktorí toho toľko vybojovali pre náš národ, boli evanjelikmi augsburského vyznania a dvaja z nich ešte aj farármi (Hurban a Hodža). Dokonca aj Štúr vraj uvažoval nad štúdiom teológie. Hurban toho v živote dosiahol naozaj mnoho. Čo sa týka jeho pôsobenia v cirkvi, tak neostal len pri farárskej službe, ale stal sa najskôr konseniorom, potom seniorom a napokon i superintendentom (biskupom). Jeho doba bola neľahkou dobou i pre našu cirkev, i pre náš národ. Aj jednému, aj druhému hrozil zánik, či pohltenie inými.

Hurban bojoval proti tomu, čo videl ako nesprávne a bránil to, čo pokladal za správne. Jeho normou bolo Písmo sväté a taktiež Symbolické knihy našej cirkvi, ktoré Písmo sväté vykladajú a tieto veci aj bránil. Najskôr bojoval proti Únii, ktorú chceli najmä maďarskí kalvinisti. V skratke to znamená to, že by sa slovenská cirkev augsburského vyznania spojila s maďarskou evanjelickou cirkvou helvétskeho vyznania. Hurban vedel, že to bol len jeden z nástrojov ako ľahšie pomaďarčiť slovensky hovoriacu časť Uhorska a tiež, že by to znamenalo vzdať sa nášho augsburského vyznania. Neskôr prišlo obdobie Patentu, ktorý vydal cisár v roku 1859. Tento našu cirkev naopak podporoval. No aj Patent mal mnoho neprajníkov, ktorým sa hovorilo autonomisti, a tak sa cirkevné zbory rozdelili na patentálne a autonomistické, podľa toho, ku komu sa pridal farár.

Bola to doba plná svárov a sporov. Ale Hurban svojou pevnosťou a odvahou spolu s jeho spolupracovníkmi vybojoval mnoho. Bola to doba, v ktorej sa rodil náš národ a národ nemôže byť bez jazyka. A tak Hurban spolu so Štúrom a Hodžom vnímali za veľmi dôležité uzákonenie spisovnej slovenčiny. Historický okamih nastal 11. júla 1843, keď sa títo traja štúrovci stretli na Hurbanovej fare v Hlbokom a zhodli sa na postupe zavedenia slovenčiny do praxe. O pár dní navštívili Jána Hollého, katolíckeho kňaza a spisovateľa, predstaviteľa bernolákovskej slovenčiny, ku ktorej sa vtedy prikláňali katolíci, zatiaľ čo evanjelici používali biblickú češtinu.

Niekedy si položím otázku, aké by všetko bolo dnes, keby sa Hurban nenarodil? Mali by sme vôbec náš jazyk, našu cirkev, náš štát? Hurban nepochybne patril k tým, ktorí rozhodovali o histórii. A predsa vyznal: „Bratia moji milí, verte mi, modlitbou jedinou ja vykonal to, čo vidíte pri mne.“ Alebo: „Všetko, čo som vykonal, nedala mi učenosť, ale láska ku Kristovi a k cirkvi.“ A cez to všetko musím povedať, že čím viac sa zaoberám Hurbanom, tým viac vidím, že to bol človek, ktorý mal aj chyby. Chyby máme všetci a nikto nie je bez hriechu, a tak to bolo aj s Hurbanom, ale čo je dôležité, jeho klady prevyšujú jeho zápory a výsledky jeho služby a práce vnímame tu aj po dvoch stáročiach.

Hurban ako keby si veľmi dobre uvedomoval, za akú veľkú vec bojuje, a preto bol ochotný aj veľa vytrpieť, dokonca mu hrozila i smrť. Počas revolúcie mu pred jeho vlastnou farou v Hlbokom stavali šibenicu, na čo sa musela pozerať jeho manželka a práve jej prozreteľnosť, že poslala odkaz k mužovi, aby sa domov nevracal, ho zrejme zachránila pred predčasnou smrťou. Nemal to teda na ružiach ustlané. A i keď sa vyhol smrti, prenasledovanie ho neobišlo a dva krát bol pre svoje postoje a názory vo väzení. Hurban raz napísal: „Užívaním sa čas troví a len obeťou časná chvíľa na večnú slávu sa premieňa.“

Po Hurbanovi nám ostalo veľké dedičstvo nielen prostredníctvom výsledkov jeho práce, ale i detí. Jeho prvorodený syn Svetozár, ktorého dnes už poznáme pod menom Svetozár Hurban Vajanský nám tiež zanechal cenné literárne diela a pokračoval v otcovom boji za národ.

Na záver by som rád ešte zacitoval z úvodu jednej Hurbanovej kázne: „Na jmenu Ježíš leží celé stawení tohto světa, osudy lidského pokolení, a nade všecko jiné leží na něm život věčný člowěka hříšného. Na jmeně Ježíš leží historia světa. Ano, ono samo je obsah historie. Bez něho je historia člowěčenstva škrupina, z niž wyfoukuté je bílko a žloutko. Zastyď se každý, kdož máš na mysli tu otázku: proč tolik slow o jmeně Ježíš? Běda lidem, jestli daru tak welkého wážiti sobě neumějí!“ Božie slovo nás nabáda: „Spomínajte na svojich vodcov, ktorí vám zvestovali slovo Božie. Pozorujte, aký bol koniec ich správania, a napodobňujte ich vieru.“ (List Židom 13, 7) A Hurban nás posiela ku Kristovi, na ktorom aj on všetko zakladal. On dobre vedel, že tento základ nepominie. A preto aj ja chcem na tomto základe stavať, na Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý je našim Spasiteľom. To je Hurbanov odkaz pre nás všetkých!

Mgr. Dušan Vaňko,
námestný farár CZ Beckov

Štúrovci

Keď Štúr, Hurban a Hodža
bojovali za národ.
Vtedy zdala sa tá doba
plná nevýhod.
Ale oni vieru mali
a v Boha dúfali.
A v tejto viere všetku
nádej skladali.
„Veľa tvoriť a málo trovit‘“
a po slovensky môcť hovoriť.
Boha milovať a vieru si nedať
a za tú vieru aj bojovať:
„Mor ho!... čo i dušu dáš
v tom boji divokom...
Mor ho!... a voľ nebyť ako byť otrokom...“

Dušan Vaňko
pri príležitosti 200. výročia
narodenia J. M. Hurbana

Spoločenská kronika

(január– marec)

NARODILI SA: Samuel Bajzík, Sofia Trgová, Adam Tučka, Sofia Hadbábna, Marek Mahrík

BLAHOŽELÁME

50 rokov: Viktor Vazovan, Igor Kamaráš, Jana Mikuličková

55 rokov: Soňa Sibillová, Edita Paceková, Janka Pagáčová

60 rokov: Miroslav Uherčík, Jozef Šutovský, Jaroslav Zverbík, Ľubomír Rybár, Ing. Milan Keleši, Mária Bodnárová, Marta Striežencová

65 rokov: Dušan Hladký, Mária Hanáčková, Danka Paulusová

70 rokov: Milan Remenár, Helena Vazovanová

75 rokov: Jarmila Kadlečíková

85 rokov: Mária Uhrinová, Helena Klechová, Viktória Nožinová, Anna Prikrylová

ROZLÚČILI SME SA: Anna Vaculíková, Mária Pavlíková, Štefan Zverbík, PhDr. Štefan Graca, CSc.

Smútočné oznámenie

Dňa 5. 1. 2017 nás vo veku 93 rokov opustila naša mama, babka a prababka **Mária Pavlíková**. Chceli by sme vyjadriť vďaku pánu farárovi Cyrilovi Adamovi, pani Danke Badžgoňovej, sr. Štefane a speváčkam za dôstojnú poslednú rozlúčku. Ďakujeme aj rodine, priateľom a známym za prejav sústrasti a kvetinové dary.

Smútiaca rodina

Spomienka na brata

Len dva a pol mesiaca chýbalo, aby Vladimír Švehla oslávil svoje 70-te narodeniny. Nestalo sa tak, odišiel od nás už 25. novembra. Pri spomienke na jeho okrúhle a nedožité narodeniny, ktoré sme si pripomenuli 11. februára t. r. , by sme sa chceli podeliť o svoj žiaľ i túžbu zdieľať ho s tými, čo ho poznali. Ďakujeme.

Brat Pavol s rodinou.

60 – Jubileum Bohumila Hrubého

Dňa 10. januára 2017 sa dožil životného jubilea 60 rokov Ing. Bohumil Hrubý z Trenčína, ktorý je členom záhradkárskej osady Lipky a je majiteľom samostatnej parcely, na ktorej pestuje hlavne jablone. Venuje sa ochrane prírody v našom katastri a jeho srdcovou záležitosťou je časť Lipky – Kľíža. Aktívne napomáha činnosti PZ Hurban Beckov a kde môže, tam prispieva k propagácii našej obce.

Do ďalšieho života mu pevné zdravie a veľa úspechov prajú členovia PZ Hurban Beckov a priatelia z našej obce. ***PH***

60. výročie sobáša – Július a Vilma Pavlovičovci

Manželia Július (84 rokov) a Vilma (76 rokov) Pavlovičovci oslávili na Štefana v kruhu svojej rodiny diamantovú svadbu. Nádherné – ale aj veľmi vzácne jubileum. Na milú návštevu prišiel po Novom roku starosta obce so sociálnou pracovníčkou. Ani netušili, aké radosti i trápenia naši jubilanti vo svojom živote prekonali.

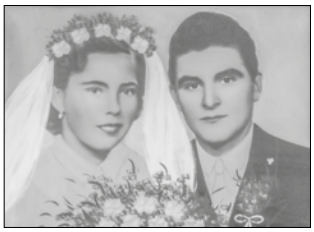
Ako a kde ste oslavovali svoje životné jubileum?

Oslava bola malá, asi dvadsať ľudí, prišla k nám len najbližšia rodina, lebo 14. januára nás čaká veľká oslava, zať má 60 rokov. Ideme z oslavy do oslavy, sme veľká rodina.

Mal už niekto v rodine diamantovú svadbu?

Nie, aspoň si nepamätáme.

Pani Vilma, spomínate si na mladé roky, keď ste sa zoznámili? Kde ste mali svadbu?

Zoznámili sme sa v Beckove v JRD, kde sme obaja robili. Svadbu sme mali v evanjelickom kostole, len skromnú, sobášil nás p. farár Kočický. Bolo vtedy veľa snehu, ani sme sa nešli fotiť, až neskôr. Manžel po roku odišiel z JRD, krátko pracoval v bani v Ostrave, a potom sa zamestnal v Hydrostave, kde robil na žeriave (Madunice, Nosice) asi dva roky. Odtiaľ odišiel do Jednoty, robil šoféra, rozvážal tovar po obchodoch. Keď ochorel na štítnu žľazu, po vyliečení prešiel na ľahšiu prácu, naďalej pracoval v Jednote, ale ako obchodný zástupca, a to až do penzie. Ja som robila v JRD.

Koľko máte detí, vnúčat a pravnúčat?

Máme 6 detí, 19 vnúčat a 14 pravnúčat.

Na stenách kuchyne majú rozmiestnené fotografie všetkých detí a ich detí. Je to záľuba domáceho pána, celú rodinu má takto na očiach.

Ako trávite čas na dôchodku?

Minulý rok manžel podstúpil operáciu žlčníka a odvtedy sa necíti vo svojej koži. Ja som sa pred časom liečila na rakovinu. Chováme len sliepky a psa, starám sa o ne a manžela.

Stravujete sa doma?

Vilma varí, chutí mi len od ženy. Aj ja som kedysi varil, keď bola žena v nemocnici a deti boli malé. Najjednoduchšia bola pre mňa rajčinová polievka, varieval som ju často, Vlasta (najstaršia dcéra) ju už nechcela jesť.

Čo pokladáte na základe vašich celoživotných skúseností za základ dobrého manželstva?

Prežili sme spolu dobré aj zlé, ale toho dobrého bolo viac. Treba myslieť len na dobré a odpúšťať si, inak by to nešlo.

Tešíme sa z našich detí a ich detí, že sa im všetkým darí – čo viac starému človeku treba?

Do ďalších spoločných rokov želáme len to najlepšie!

D. Badžgoňová

60 – Jubileum Miroslava Uherčíka

Dňa 10. 1. 2017 sa dožil svojho životného jubilea p. Miroslav Uherčík, ktorý pevne stojí v čele svojej usporiadanej rodiny a jej členovia osobne prispievajú k rozvoju našej obce. Stále pracuje ako civilný zamestnanec Armády SR, kde je zároveň obklopený skvelými odborníkmi poľovníctva – pluk. Ing. Jozefom Ševčíkom, Ing. Ľubošom Klačkom a Marekom Jurišom, s ktorými si nájde čas na prebratie aktuálnych problémov poľovníctva.

Časť svojho voľna trávi ako prísediaci na OS v Novom Meste nad Váhom za našu obec, kde si povinnosti plní zodpovedne.

Je predsedom PZ Hurban Beckov, kde sa podieľa na prosperite, kvalitnom chode spoločnosti a pri spoločenských podujatiach PZ propaguje našu obec, na ktorej rozvoji mu veľmi záleží. Prvoradou prioritou pre neho je ochrana prírody a čistota životného prostredia.

Do ďalšieho života mu pevné zdravie a veľa úspechov prajú členovia PZ Hurban Beckov, spolupracovníci, tiež bývalí spolupracovníci z Policajného zboru SR, priatelia z obce, bývalí spoluhráči z TJ Slovan - Beckov a celá rozvetvená rodina na čele s vnúčencami Patrikom, Nelkou, Marekom a Rebečkou.

PH

Spomienka

„Odišiel tíško ako odchádza deň a v našich srdciach zostáva spomienka len. Už iba kytičku na hrob môžeme dať a modlitbu tichú odriekať.“

Dňa 6. marca 2017 uplynulo 5 rokov, čo nás navždy opustil náš manžel, otec a dedko Pavel Hubina.

S láskou spomína manželka a deti s rodinami.

Nech s nami spomína každý, kto ho mal rád.

Výlet do pôstu – lectio divina a tri pokušenia

Fašiangy pochovali basu a Popolcová alias „škaredá“ streda odštartovala vyše 40-denný maratón pôstu. Stále častejšie sa ozýva téma spásy a lásky – nielen takej obyčajnej, ale takej, ktorá ide až do krajnosti. Lásky Boha Otca a jeho Jediného Syna, ktorý nás učí milovať tak, ako on miloval… Vstúpme teda na túto cestu, prijmime výzvu lásky.

„Sestrička, pôjdete s nami na exkurziu do Košíc a do Prešova?“, opýtali sa ma moji bývalí žiaci. Čože? Tak ďaleko? A na jeden deň? „Potrebujeme dozor!“, prosili a ja som sa nechala zviesť. Vlastne – nahovorila som ich ja, aby sme okrem exkurzie do Výrobne hostií v Prešove urobili aj mini duchovnú obnovu a predĺžili si to aspoň na dva dni. Súhlasili, a tak moja príprava spočívala v tom, aby sme spolu s deťmi zatiahli aj na hlbinu Božieho slova. Rozhodla som sa pre tzv. lectio divina z evanjelia prvej pôstnej nedele o Ježišovom pokúšaní na púšti, s ktorým sa chcem podeliť aj s vami. Keďže sme si to vyskúšali v takom mladšom zložení detí od 13 do 18 rokov, ponúkam návod na lectio aj vám. Skúsme vstúpiť do pôstu aj s tým, že sa Božie slovo stane pokrmom našej duše. Ako na to a o čo tu vlastne ide?

Lectio divina (posvätné čítanie) je starobylý spôsob čítania Biblie, ktorý sa oddávna praktizoval v Cirkvi. Na západe to bol najmä svätý Benedikt a stredoveké rehole, ktoré sa veľmi horlivo venovali meditatívnemu čítaniu Písma.

Lectio divina znamená, že sa stretávam s Bohom pomocou Písma. Vyberám si obyčajne konkrétny úryvok z Biblie. Ale aby sme umožnili Bohu hovoriť k nám, je potrebné ticho. Pozrite, ako sa s Bohom na vrchu Horeb stretol prorok Eliáš, ktorý dostal pokyn: „Vyjdi a postav sa na vrchu pred Pána! Práve prechádzal Pán. Pred Pánom išiel vietor, veľký a prudký, ktorý trhá vrchy a láme skaly. Ale Pán nebol vo vetre. Po vetre zemetrasenie, ale Pán nebol v zemetrasení. Po zemetrasení oheň, ale Pán nebol v ohni. A po ohni tichý, lahodný šum. Keď to Eliáš počul, zahalil si tvár plášťom, vyšiel a zastal pri vchode do jaskyne.“

Posledné, čo Eliáš počul, bol tichý, lahodný šum. Na okraj tohto textu Svätý Otec Benedikt XVI. povedal: „Eliáš sa na Horebe musel naučiť vnímať Boží hlas, ktorý bol ako tichý lahodný šum, ktorý hraničí až s mlčaním a počuť ho možno iba v mlčaní a sústredení (neuchopiteľný hlas ticha). Na to je potrebný pevný čas a vytrvalosť, najlepšie pravidelne v istú hodinu dňa či týždňa“.

Lectio divina zvyčajne delíme na 5 krokov:

1. Čítanie (lectio) – vyberieme si určitý text z Písma a pýtame sa: Čo hovorí tento text?

Čítať Písmo pre cirkevných otcov znamená niečo také ako spoznávať priateľa, objavovať tajomstvá osoby. To si vyžaduje pozornosť, rešpekt, úctu, snahu pochopiť toho druhého, v tomto prípade samého Boha. Stretnutiu s priateľmi sme ochotní obetovať veľa času, pretože ich spoločnosť je nám príjemná. Môžeme si byť istí, že Bohu je naša prítomnosť vždy milá. Boh totiž túži po nás a chce s nami osobne komunikovať. Pozrime sa, ako prorok Izaiáš (43,15) vyjadril túto túžbu Boha po spoločenstve s nami: „Neboj sa, veď ťa vykúpim, po mene ťa zavolám, ty si môj. Keď budeš brodiť vodami, budem s tebou, a keď riekami, nepotopia ťa, keď pôjdeš cez oheň, nepopáliš sa a plameň nebude horieť na tebe… Pretože si drahý mojim očiam, vzácny a ja ťa milujem, vydám ľudí namiesto teba a národy za tvoj život. Neboj sa, veď som s tebou ja…“ Dovoľme vstúpiť Bohu s týmto prísľubom do nášho srdca.

2. Meditácia (meditatio) - Čo mne Boh hovorí v texte?

V tomto kroku sa snažíme formulovať dnešný zmysel textu. Hľadáme teda miesto v našom živote a v našej dobe pre tú pravdu, ktorú sme objavili… Ako hovorí prorok Izaiáš: „Napnite svoj sluch a poďte ku mne, počúvajte a budete žiť. Uzavriem s vami večnú zmluvu, verný láske, ktorou som miloval Dávida“ (Iz 55,3).

Meditáciu si môžeme urobiť osamote alebo spoločne. Ak sa spoločne zdieľame so svojimi objavmi a tým, čo sa nás dotklo, obohacujeme sa navzájom. Odporúčame spoločné čítanie Písma v rodinách alebo v komunitách – farských, mládežníckych, študentských alebo aj ekumenických, kde sa opierame o Ježišov prísľub: „Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi“ (Mt 18,20).

3. Modlitba (oratio) - Čo chcem povedať Bohu o texte ja?

V každej časti posvätného čítania sa môžeme modliť, ale v tejto časti lectia by mala modlitba vytrysknúť z hĺbky nášho srdca ako spontánna reakcia na Božie slovo. Môžeme nášho Boha chváliť, ďakovať mu, prosiť ho, dokonca aj plakať či žalovať… Hovorme Bohu dôverne to, čo je v našom srdci, nehrajme, buďme sami sebou úprimne ako malé dieťa, na ktoré ukázal Ježiš, keď hovoril, ako sa vchádza do Božieho kráľovstva.

4. Kontemplácia (contemplatio) – Nazeranie

Kontemplácia je ako zbieranie ovocia na strome, ktorý musel zakvitnúť a rásť, dozrievať – až prináša svoje plody. Tak aj kontemplácia cez modlitbu dozrieva k svojmu vrcholu. Je to Božia milosť a dar. Môžeme sa ponoriť do Božieho tajomstva, do ktorého nás pozýva Boh a jeho láska. Je to osobné stretnutie s Ním, prináša radosť a dôverné spočinutie v jeho náručí. Tento krok je čírou milosťou bez našich zásluh. Od nás sa očakáva, aby sme sa jej otvorili. Postup od čítania až ku kontemplácii sa podobá výstupu na vysoký vrch. Na vrchole stúpania sa dostaví pocit blaženého spočinutia v cieli. Človek vtedy kontempluje tajomstvo hĺbky a výšky. Ide o hĺbku jeho života a výšku tajomstva Božieho slova, s ktorým a v ktorom sa stretá so živým a osobným Bohom: „Teraz vidíme len nejasne, akoby v zrkadle; no potom z tváre do tváre“ (1Kor 13,12).

5. Činnosť (aktio) - Čo chcem urobiť na základe modlitby?

Ide o život v sile toho, čo sme spoznali. Meditácia má iba vtedy zmysel, keď vedie k činom. Ak Apoštol Pavol hovoril o ospravedlnení z viery (porov. Rim 5,1), tak mal ako samozrejmé na mysli, že taká viera ospravedlňuje, ktorej samozrejmou súčasťou sú skutky. Známy je výrok svätého Františka: „Natoľko veríš, nakoľko konáš podľa svojej viery.“ A svätý Jakub hovorí: „Tak aj viera: ak nemá skutky, je sama v sebe mŕtva“(Jak 2,17).

Čo je teda zmyslom pôstu? V troch pokušenia Ježiša na púšti spoznávame trojaké pokušenie každého človeka: žiadostivosť tela, žiadostivosť očí a pýchu života. Ježiš mohol premeniť kamene na chleby, mohol skočiť z chrámu, aby ho anjeli zniesli dolu, ale nemohol sa pokloniť diablovi, aby mu dal všetko, čo mu ukázal, pretože to diablovi aj tak nepatrí. Ježiš aj nás pozýva k tomu, aby sme spoločne s ním so Zlým nekoketovali, ale povedali rozhodne: „Odíď, Satan…!“ (Mt 4,11) Dejiny Izraela sa aj dnes opakujú a vyzývajú nás, aby sme my sami Boha nepokúšali našou nerozumnosťou.

Ježiš vstúpil do nášho hriechu a rozhodol sa 40 dní postiť, aby sa pripravil na svoju misiu – spasiť svet. Myslíte, že nám netreba taktiež vstúpiť do púšte nášho srdca a zabojovať s pokušeniami tela? Myslím, že k tomu nám vynikajúco pomôže čítanie Písma, pretože z úryvku o Ježišových pokušeniach sa dozvedáme, že „Nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst.“ (Mt 4,4)

Moji žiaci sa vložili do lectia divina a podelili sa so svojimi objavmi vzájomným zdieľaním. Zároveň mi niektorí odpovedali na dve otázky, s ktorými sa zase podelím ja s vami:

1. Čo znamená podľa Teba pôst?

2. Čo sa Ti páčilo na našom lectio divina?

1. Pôst je podľa mňa obdobie, kedy sa zameriavame na prípravu najdôležitejšieho sviatku pre každého kresťana, a to je oslava našej spásy, že skrze Krista, ktorý na kríži porazil smrť a zomrel za nás, môžeme byť my spasení. Pôst je obdobie, kedy sa snažíme žiť inak, zriekať sa našich každodenných závislostí, aby sme sa viac venovali modlitbe a ostatným ľuďom okolo nás, ktorí to potrebujú, a tak sa lepšie pripravili na Veľkú noc.

2. Páčilo sa mi, že sme tak hlbšie mohli vnímať slová Svätého písma, a keď sme si každý vybrali niečo, čo nás zaujalo, a potom sme si to čítali medzi sebou. Rozmýšľala som aj o tých slovách, ktoré si vybrali ostatní. Katka S., 17 r.

1. Prijať Kristovu obetu pokorne a v sile čistého srdca.

2. Duchovné obohatenie a rozjímanie nad Božím slovom. Mária H., 17 r.

1. Pôst by mohol znamenať možnosť hlbšie spoznať sám seba svoje zlé zvyky, je to šanca zbaviť sa ich. Andrea O., 17 r.

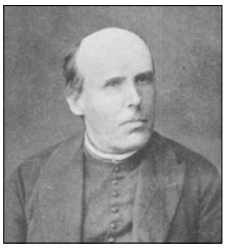
Nuž, pôstne obdobie je práve vhodné na to, aby sme si nielen nechali pomazať čelo popolom, ale aby sme spoznávali Ježišovu cestu utrpenia a dôkazy Božej nesmiernej lásky k človeku. A práve čítanie Biblie, načúvanie Božiemu slovu je vynikajúcou pomôckou k premene nášho života. Emeritný pápež Benedikt XVI. veľmi pekne opisuje Ježišov boj so Zlým na púšti. Tento zápas odpovedá na otázku, o čo ide v ľudskom živote vôbec. Stáva sa tu zrejmým, že podstatou každého pokušenia je odsunutie Boha, ktorý sa popri všetkom tom, čo sa v našom živote zdá naliehavé, javí ako druhoradý, ak nie dokonca zbytočný. Pokušenie je snaha nastoliť vo svete poriadok vlastnými silami, bez Boha. Reálne je to, čo sa vyskytuje vo svete – moc a chlieb; Božie veci sa naproti tomu javia ako neskutočné (por. Jozef Ratzinger – Benedikt XVI.: Ježiš Nazaretský).

A na konci ešte jeden objav z nášho výletu: v Prešove vo Výrobni hostií som objavila sochu sv. Pia X., pápeža, ktorá sprevádza rehoľné sestry už mnoho rokov. A viete, kto ju urobil? Moja mama! A viete, že náhody neexistujú? Ježiš nepremení kamene na chleby, ale rozmnoží chleby, aby sme vládali žiť, a nakoniec seba samého urobí Chlebom života. Život je plný prekvapení! A Boh robí všetko nové!

Všetkým vám, milí čitatelia, vyprosujem požehnaný pôst a na konci radostné prežívanie Kristovho víťazstva!

Sr. Anežka A. Žatková de ND

Osobnosti Beckova: **Martin Medňanský**

Martin Medňanský (10. 11. 1840 Divinka pri Žiline – 3. 11. 1899 Istebník, Trenčín) – slovenský katolícky kňaz, básnik, prekladateľ a publicista. Rodičia boli zo zemianskych rodín, otec Ľudovít Medňanský z Medného a matka Jozefína Nozdrovická z Nozdrovíc. Rod Medňanských sa delil na vetvu šľachtickú, čiže zemiansku a barónsku (napr. rodina baróna Medňanského z Beckova).

Martin Medňanský študoval v rokoch 1851 – 1854 na piaristickom gymnáziuv Trenčíne a v Nitre teológiu. V roku 1864 bol vysvätený za kňaza. Pôsobil ako kaplán v Lietave, v Rosine, vo Vysokej nad Kysucou, Bošáci a Zliechove. V roku 1872 sa uvoľnilo miesto na beckovskej fare po odchode Jána Dualského, a tak od 22. februára 1872 až do 1. mája 1891 tu úspešne pôsobil ako rímskokatolícky kňaz. Venoval sa literatúre, prispieval do časopisov, kalendárov, krajanskej tlače v USA i Poľsku. Písal kázne, historické články, ľúbostné, kresťanské a vlastivedné básne, prekladal z poľštiny, maďarčiny, nemčiny, francúzštiny. Priatelil sa s mnohými osobnosťami kultúrneho života svojej doby. Svoju rozsiahlu knižnicu daroval Ľ. V. Riznerovi.

Poéziu publikoval knižne pod pseudonymom - Poesie Dušana Sávy Pepkina v Turč. Sv. Martine v roku 1876. Jeho český priateľ a obdivovateľ Jan Halouzka napísal a v roku 1897 vydal v Prahe v Cyrillo-Metodějskej knihtlačiarni V. Kotrbu útlu knižku Martin šl. Medňanský z Medného. Okrem iného v nej prezrádza dôvod odchodu Martina Medňanského do ústrania v Istebníku – bola ňou hluchota. Dožil tam u svojej sestry Jozefíny Žambokréky. Na svoj šľachtický titul bol hrdý. Rád ním dokazoval, že ani šľachtictvo nemusí byť dôvodom odnárodnenia. Používal aj pseudonym Martin Divinko-Svedernický. Medňanského pôsobenie v Beckove pripomína na budove rímskokatolíckej fary pamätná tabuľa s textom: „Tu účinkoval Martin Medňanský 1849-1899, beckovský farár, slovenský spisovateľ a národný buditeľ. Jeho pamiatke venuje Spolok sv. Vojtecha 22. 6. 1936.“ Vo farskej kronike je o tom záznam: „Dňa 20. 7. 1936 bola na farskej budove odhalená pamätná tabuľa veľkého národovca Martina Medňanského.“

Dana Badžgoňová

Beckovský hrad v diele **Ludvíka Dvořáčka**

Akademický maliar Ludvík Dvořáček (18. 08. 1895 Brno - 02. 07. 1972) sa venoval maľbe, grafike, ilustrácii a bibliofilským úpravám kníh. Pôsobil na Morave.

Študoval na Vysokej škole technickej v Brne; v roku 1920 na Akadémii výtvarných umení v Prahe, jeho učiteľmi boli August Brömse (1873–1925) a Max Švabinský (1873–1962). Bol členom umeleckej skupiny Koliba a Skupiny výtvarných umelcov v Brne. Venoval sa úpravám bibliofilských edícií a ilustroval časopisy. Podnikol študijné cesty na Slovensko, do Dalmácie, Nemecka a Švédska, ktoré sa stali námetom jeho početných krajinomalieb a vedút. Väčšina jeho diela sa nachádza v zbierkach Múzea mesta Brna.

V roku 1931 vydal pod názvom POVÁŽÍ súbor 7 samostatných grafických listov rozmerov 15,7 cm x 11,5 cm / 21,3 cm, na ktorých sú zobrazené hrady Beckov, Trenčín, Vršatec, Považský hrad, Lietavu, Strečno a Likavu. Považí - cyklus sedmi suchých jehel vydal Josef Hladký, Hranice na Morave, 1931. Niektoré sú v zbierkach SNG v Bratislave (SNG má celkovo 12 Dvořáčkových diel).

V úvode Volfa Pospíšila si môžeme prečítať: „Je přirozené, že krása Považí přitahovala a bude přitahovat vždy umělce, výtvarníka a básníka. Nadarmo nezapěl o ní J. M. Hurban: **„Oj, Považie naše, ty rajská dolina,kto ťa raz uvidel, večne ťa spomína!“**

Reprodukcia Lept na papieri BECKOV, 15,5 x 21,3 cm, bola publikovaná v Aukčnom katalógu výtvarného umenia z 8. 12. 2013, Diplomat Hotel Prague, na stránka Antikvariátika v Banskej Štiavnici – a teraz si ju môžete pozrieť na stránke BN (zo súkromnej zbierky). V archíve BN máme aj fotografiu umelcom zobrazeného pohľadu na hlavnú ulicu pred postavením domu Ružičkovcov - pre porovnanie. Takto teda vyzeral Beckov v 20-tych rokoch 20. storočia. ***DB***

Holanďan pod Beckovským hradom

Najstaršie vyobrazenie Beckovského hradu pochádza od holandského umelca z osemdesiatych rokov 17. storočia.

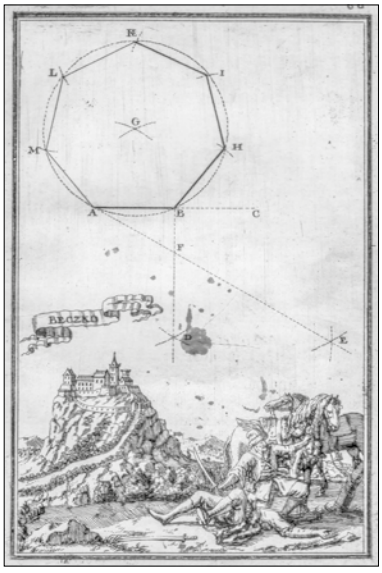
Justus van den Nypoort (1625–po 1692) - alebo aj Justus „van den“ Nieport; Justus van der“ Nijpoort; Justus „van der“ Nypoort; Johann Nyport - pochádzal z Utrechtu, kde aj údajne zomrel. Tento grafik, rytec a maliar sa živil ako putujúci umelec.

V rokoch 1677–1683 za zdržiaval v Uhorsku, napríklad na slovinskom hrade Valvasorjev. Iný zdroj uvádza, že v rokoch 1669–1683 pôsobil na Slovensku v Trnave, kde v tom čase fungovala univerzitná tlačiareň. Pre univerzitu zhotovil, okrem iného, medirytiny ako titulné listy a frontispice pre kalendár na rok 1683, tiež dve veduty mesta Trnava. O tri roky neskôr bola jedna veduta publikovaná na 33. strane slávnej učebnice geometrie, ktorá vyšla vo Viedni prvýkrát v roku **1686**. Vydal ju Anton Ernst Burckhard von Birckenstein pod názvom Ertz - Herzogliche Handgriffe Dess Zirckels und Linials (ďalšie vydanie malo názov Anweisung zum Zirckel und Lineal Gebrauch so wohl vor die Jugend als Professionisten und Handwerker a vydal ho v Augsburgu Johann Georg Hertel v roku 1689). Učebnica bola určená pre osemročného princa Jozefa (1678–1711), syna Leopolda I. (1640–1705). V hornej časti každej strany bol zobrazený geometrický útvar a dolu pohľad na niektoré uhorské mesto s opevnením alebo hradom. Autorom predlohy i rytcom všetkých vyobrazení bol Justus van den Nypoort, ale v niekoľkých prípadoch je uvedený ako autor predlohy Johan Jakob von Sandrat.

V roku 1691 pôsobil na Morave. V Kroměříži v spolupráci s topografom Georgom Matthiasom Vischerom (kresba) pripravili pre olomouckého arcibiskupa a mecenáša Karla z Lichtensteinu-Castelcorna sériu grafík kroměřížskych záhrad – album obsahoval 32 vyobrazení záhrad (technika leptu). Na Sv. Kopečku pri Olomouci namaľoval oltárnu maľbu pre kaplnku. V roku 1692 maľoval pre lekáreň v Hradišti.

Vyobrazenie Beckovského hradu má číslo 66. V popredí je figurálny výjav dvoch koní a dvoch jazdcov, na ktorom uhorský vojak porazil tureckého nepriateľa, čo iste súvisí so skutočnosťou, že Turci Beckovský hrad ani mesto Beckov nedobyli.

DB

Literatúra: 1) Martina Klopanová, Historie sbírky kresby a grafiky Arcibiskupství olomouckého pod správou Arcidiecézního muzea Kroměříž – 2. část, Kulturní revue olomouckého kraje, 8/2011; 2) Barokní kašny a fontányna Moravě a ve Slezsku (Ikonografie mořského světa) BAKALÁŘSKÁ DIPLOMOVÁ PRÁCE Martina Kovářová Olomouc 2009, Univerzita v Olomouci, FF, katedra dejín umenia, odbor: Dejiny VU

Trenčianske múzeum v Trenčíne oživuje kúriu Ambrovec

Počas jesenných a zimných mesiacov boli v kúrii Ambrovec z realizované rôzne údržbové práce na objekte, v jeho okolí, ale aj v samotnej expozícii. Pracovníci múzea vyčistili pivničné priestory a upravili priľahlý sad. Zrealizovala sa výmena strešnej krytiny na stodole. V expozícii došlo ku kompletnej výmene osvetlenia. Zámerom bolo vymeniť staré žiarovky za úsporné. V roku 2017 má múzeum v pláne ďalšie stavebné úpravy. Návštevníci sa môžu tešiť na bohatý program a novú expozíciu venovanú J. M. Hurbanovi.

Najväčšou výzvou v roku 2017 bude práve príprava a inštalácia novej expozície k oslavám 200 rokov od narodenia J.M. Hurbana, ktoré sa budú konať v dňoch 18. a 19. marca. Nová Hurbanova expozícia bude moderná, vizuálne príťažlivá s bohatým zastúpením obrazového a fotografického materiálu. Ako prví ju uvidia hostia osláv v nedeľu 19. marca počas slávnostného otvorenia. Pozvaných hostí prevedie expozíciou jej kurátor PhDr., ThMgr. Libor Bernát, Csc.

Od tohto dátumu bude výstava sprístupnená aj širokej verejnosti. Pre školské exkurzie sa pripravuje aj nadstavba výstavy. Deti zo základných škôl sa budú môcť zapojiť do pripravovanej súťaže. Doplnky k učivu a maturitným otázkam zameraným na J. M. Hurbana budú určené pre stredné školy.

Od sezóny 2017 sa budú môcť školské exkurzie tešiť aj na rôzne novinky. Lektor v dobovom kostýme, kvíz alebo hľadanie pokladu. Asi najviac noviniek pre deti je plánovaných, samozrejme, na mesiac jún. Pre dospelých návštevníkov kúrie Ambrovec múzeum plánuje nočné prehliadky o Ctiborovi, o jednej konkrétnej udalosti. Dátumy prehliadok spolu s časmi jednotlivých vstupov budú prispôsobené Beckovským hradným slávnostiam a Dňom obce.

Kúria Ambrovec sa plánuje zapojiť aj do akcie Noc múzeí a galérií. Program večera sa bude točiť okolo svetla, sviečok a minulosti. Okrem prehliadok vo večerných hodinách bude zabezpečený aj malý sprievodný program a workshop.

Pre návštevníkov múzea v Beckove plánujeme aj niekoľko drobných výstav na rôzne témy. História ponúka informácie, poznatky či zaujímavosti. A samotná obec má tak rozsiahlu a bohatú históriu, že je z čoho si vyberať. Tešíme sa na sezónu 2017. Návštevníkom kúrie Ambrovec sa budeme snažiť spríjemniť návštevu, podávať čo najviac historických poznatkov a ponúkať stále lepšie služby.

Mgr. Eva Melich

Reštaurovanie farského kostola

Reštaurovanie vrchného nadstavca hlavného oltára v kostole sv. Štefana Kráľa

V roku 2016 sa ukončila druhá etapa reštaurátorských prác, ktoré boli financované z dotácie Ministerstva kultúry SR z programu Obnovme si svoj dom, z rozpočtu obce a v roku 2015 aj z príspevkov veriacich (zverejnené http://www.obec-beckov.sk/index.php?go=121).

Mitra z ebovej kartuše - polovičné očistenie

Vzhľadom na výšku finančných prostriedkov, ktoré boli k dispozícii na realizáciu projektu, administrátor farnosti, po dohovore s reštaurátorom Mgr. art. Tomášom Kucmanom, vybral pre reštaurovanie v roku 2016 sochu sv. Ladislava, dvoch putti a erbovú kartušu.

Socha sv. Ladislava a ostatné zreštaurované časti budú vystavené v presbytériu Farského kostola sv. Štefana Kráľa tak ako sochy sv. Štefana Kráľa a sv. Imricha, ktoré boli zreštaurované v roku 2015.

Ing. M. Jurčacková

Sv. Ladislav – pred reštaurovaním

Sv. Ladislav – po reštaurovaní

Zahrajte sa stolovú hru s hradom Beckov

Beckovský hrad môžete spoznať prostredníctvom spoločenskej stolovej hry Tajomstvá hradov v Trenčianskom kraji. Tá bola súčasťou prílohy dvojmesačníka Trenčín región, ktorý ste si mohli v marci 2017 nájsť vo svojich poštových schránkach. Zábavná hra na štyroch stranách ponúka hracie pole s najznámejšími dominantami Trenčianskeho samosprávneho kraja a k nim aj stručný historický prehľad. Dokopy musíte prekonať jedenásť kamenných strážcov, no po trase do cieľa natrafíte aj na tri rozhľadne a niekoľko viac či menej známych jaskýň.

Krajská organizácia cestovného ruchu Trenčín región, ktorá prílohu vydala a ktorá spopularizovala hrad Beckov aj prostredníctvom projektu Šturizmus, tak prináša ďalšiu pútavú možnosť, ako spoznať tento región. Stačí si už len zohnať figúrky pre ľubovoľný počet hráčov a pustiť sa do objavovania hradov. A nezabudnite, že ak skočíte na políčko Beckovského hradu, musíte stáť dve kolá, lebo ste sa zúčastnili beckovských slávností a musíte sa zahrať so šašom Beckom.

Kristína Jurzová

Veľká noc nám ide

Na Veľký týždeň vyvrcholí štyridsaťdňový pôst. Tieto kresťanské sviatky sú aj dnes popretkávané pohanskými zvykmi. Je to obdobie, keď sa víta jar. Ľudia sa snažili rôznymi obradmi zabrániť, aby zima prišla naspäť. Kresťania sa zamerali hlavne na štyridsaťdňový pôst, očisťovali svoje telo i ducha. Upratovali si svoje domy a okolie. Do obdobia Veľkého týždňa bolo veľa práce, ale v jeho čase sa už venovali veľkonočnému pečeniu.

V čase od Kvetnej do Veľkonočnej nedele sa zvykli piecť judáše. Toto pečivo malo pripomínať povraz, na ktorom sa obesil Judáš. Bol najznámejší ako symbol veľkonočných sviatkov. Baránok je kresťanský symbol Krista. U židov je tradícia obetovať baránka na sviatok paschy. Je to pamiatka na vyvedenie z egyptského otroctva. Na zelený štvrtok už podľa názvu máme jesť či pripraviť pokrm len zo zelených rastlín, ktoré nám pripomínajú prebúdzanie sa prírody. Na Veľký piatok sa kresťania postia. Jedia len studenú stravu, je to najväčší deň pôstu. Podľa tradícií na Bielu sobotu bol zvyk čistiť sporák, aby sa varilo a pieklo na čistom ohni. Na tento deň sa často na obed varili biele jedlá, biela polievka či niečo zo syra. Na Veľkonočnú nedeľu môžeme jesť všetky jedlá. Je to prvá nedeľa po prvom splne, čo nasleduje po dni jarnej rovnodennosti.

Aká by to bola Veľká noc bez alkoholu? Za pohárik ráno, aby sme boli zdraví… Tí, ktorí pôjdu na oblievačku v pondelok, musia opatrne, aby nenafúkali, lebo potom budú chodiť peši a bez vodičáka.

Ľubomír Paulus

Pranostiky január a február

- Keď duje v januári severák, žito bude dobre spať.
- Keď je január studený a mrazivý, poľu a ľuďom je priaznivý.
- Čo január zmešká, február doháňa.
- Keď je suchý február, je mokrý august.
- Keď severák vo februári neduje, potom v apríli strechy rozduje.
- Keď sa končí február severným vetrom, dobre sa darí žencom.

Snežienky

Drobné biele zvončeky vykúkajú spod snehu neraz už vo februári. Darí sa im na južných svahoch a slnečných stráňach. Svoje trvalé miesto majú snežienky i v záhradách. Ľudia si snežienku obľúbili pre jej biele zvončeky, ale aj preto, že ako prvé oznamujú prichádzajúcu jar. Kedysi sa snežienky predávali začiatkom marca v kytičkách na uliciach či trhoviskách. Dnes sa nezberajú, sú ozdobou lesov a lúk.

Snežienky rastú u nás v chotári len na Zbojníckom kopci. Každý rok zjari chodia obyvatelia Beckova si popásť oči na ich rozkvitnutých kvetoch v lese. Tí, ktorí už nechodia do lesa, môžu ich obdivovať v záhradke p. Hajdúškovej pri parku. Stovky cibuliek každý rok rozkvitnú a svojou krásou lahodia oku domácich aj turistov.

Ľubomír Paulus

Vojdi tam, kde vonia drevo

Generácia bez otcov
Vyber slúchadlá z uší
Zastav sa
A vojdi…
Tam, kde vonia drevo
A počuť slová žalmov
Čo rozširujú srdce
A možno pieseň sama
Čo novou nazýva sa
Čo rodí pokoj v dielni
Posvätnú atmosféru
Modlitby a práce
Či práce v modlitbe…
Letokruhy zdobia
Všetky veci
Hovoria o čase
A tiež o večnosti
Kde všetko pominie
Len láska zostane
Vyrytá do dverí Jozefovho srdca.

Sr. Anežka Žatková

Mamine

Tak ako ruža kvitne v záhrade...
Tak ako princezná
neschováva sa na hrade...
Tak ako my už nie sme deti...
Vieme, že čas letí.
Tak aj Ty máš svoje roky,
v ktorých si s nami
spravila prvé kroky...
Od malého kroku,
po veľký skok,
netrvalo rok...
Ale veľmi veľa rokov...
Za ten čas sme spolu
spravili veľa takýchto krokov.
A dnes
k nim pribudne ďalší!
Už sme o rok starší...
A aj napriek tomu,
nám dávaš celý svoj svet...
Si ako anjel,
ktorého by malo mať,
každé dieťa,
každý človek,
vedľa seba.
Veď napokon,
spadla si nám z neba...
Zložila si krídla,
pre úsmev svojich detí...
Nechala si nebo,
ostávajúc si s nami...
Nato sa dá povedať len jedno:
ľúbime ťa, mami!
Darovať ti ružu kvitnúcu v záhrade,
či obstarať ti spánok,
ako princeznej na hrade...
Alebo stačí povedať
máme ťa radi...

Dňa 9. februára 2017 sa dožila svojho životného jubilea naša mamina, babička, krstná mama **Martuška Striežencová.**

Mami, v deň Tvojich vzácnych narodenín prišli sme k Tebe s pozdravením: dvíhame oči nad oblohu, vznášame vrúcne prosby k Bohu, aby po ďalšie dlhé roky s istotou viedol Tvoje kroky. K narodeninám všetko najlepšie prajeme a šťastie, zdravie, lásku želáme! Tvoji najdrahší – manžel Pavol, dcéra Martina, dcéra Ľubica s manželom Martinom, dcéra Alica s manželom Dušanom, syn Pavol s priateľkou Nikolkou, sestra Anka s rodinou, švagriná Janka s deťmi, krstnence a najväčší bozk Ti posielajú tvoje najdrahšie vnúčence – Julka, Maruschka, Sárinka, Šimonko a Tobiáško.

Poďakovanie

Petrovi Bánovskému

Keď nám napadá sneh, tešíme sa zo zimy ešte viac. Horšie je to už s jeho odhŕňaním. Sú takí, čo nemajú čas ani záujem. Potom sa ušliape a ťažko sa po ňom chodí všetkým. Jedným z tých, čo zobrali lopatu a odhŕňali sneh z chodníka pri svojom dome vo Veternej ulici až po hlavnú cestu bol Peter Bánovský. Touto cestou mu ďakujeme za tých, ktorým urobil chodník bezpečným. Určite je príkladom pre ostatných.

ĽP

Za čisté chodníky

Veľké ĎAKUJEME za odhŕňanie snehu patrí Štefanovi Pacekovi, ktorý už skoro ráno zvykol odhrnúť čerstvo napadaný sneh z chodníka pri hlavnej ceste od materskej školy až k Jednote aj v okolí Bariny.

Tretie poďakovanie

adresujeme pracovníkom obecnej prevádzky, ktorí statočne odhŕňali chodníky a cesty po celej obci. Možno si poviete, že to majú v náplni práce…, áno, majú tam všeličo, ale počas tejto zimy sme práve túto službu ocenili najviac.

Prečo o tom píšeme? Mnohé chodníky si majitelia okolostojacich domov počas januára zodpovedne poodhŕňali. Dakde odhrnuli nielen pred vlastným domom, ale aj susedovi. Žiaľ, stretli sme sa aj s opakom, keď majiteľom domov odhrnúť chodník ani nenapadlo – sprístupnili len výjazd pre svoje auto, ale chodník pre okoloidúcich nechali tak…

Čo myslíte, mohli by sme byť viac ohľaduplní k tým, ktorí denne musia prejsť popri naše domy? Sú medzi nimi poštárky, pani roznášajúca obedy dôchodcom, ale aj bežní chodci idúci na autobus, do obchodu, k lekárovi, rodičia s deťmi idúc do škôlky a školy… Oni najlepšie vedia, kde prešli po čistom a kde sa brodili v hlbokom snehu – a nebolo to len tam, kde majitelia trvalo nebývajú.

DB

Ľudia a včely

Niekto múdry vymyslel, že človek je pánom tvorstva. A my sa toho statočne držíme. Vieme veľa vecí, čo nevie žiadny živočích, sme skrátka nadradení. Ovládame dokonca zvieratá, niektoré si človek zdomestifikoval. Poslúchajú ho na slovo, taký pes alebo úžitkový dobytok.

Je tu ale jeden živočích, ktorý sa bude vždy riadiť podľa iných zákonov, ako sú tie ľudské, a to je včela. Tiež zdomestifikovaná, na zemi je už tisíce rokov, niektoré výskumy hovoria, že omnoho viac, ako si dokážeme predstaviť. Žije v početných spoločenstvách – včelstvách. Včelstvo je zo sociologického hľadiska rodina tvorená matkou a jej potomkami – robotnicami a trúdmi. Robotnice zbierajú peľ a nektár kvetov, z ktorého neskôr vzniká med. Spoločne žijú pohromade najmenej dve generácie včiel a je medzi nimi aktívna súčinnosť. Žiadna medonosná včela nemôže žiť dlhšiu dobu sama, je odkázaná na pomoc svojich družiek. Ide o tisíckami rokov vytvorenú spoluprácu, kde každá včela v úli má svoje poslanie od vyliahnutia až po úmrtie. Naschvál som použil slovo úmrtie, pretože včelári sa o včelách vyjadrujú s veľkou úctou, čomu zodpovedá aj ich veľký osoh.

Pojmom včelstvo rozumieme spoločenstvo zahrňujúce jednu včeliu matku nazývanú aj kráľovnou, v lete asi 40 000 až 60 000 robotníc a v období rozmnožovania niekoľko stoviek až tisíc trúdov. Vývoj včely prebieha formou dokonalej premeny (metamorfóza). Od vajíčka po dospelý hmyz prechádza viacerými štádiami. Z vajíčok sa po troch dňoch vyliahnu larvy, ktoré rýchlo rastú zásluhou materskej kašičky, ktorou sú kŕmené počas prvých 3 dní. Neskôr sú kŕmené nektárom a peľom. Larválne vývojové štádium matky trvá 5 dní, robotnice 6 a trúda 7 dní. Po ňom včely larvu, ktorá sa z pôvodnej polohy vzpriami, zaviečkujú. Štádium vzpriamenej larvy trvá pri matke a robotnici 2 dni, pri trúdovi 3 dni. Nasledujúce štádium kukly, z ktorej sa vyvinie dospelé imágo, trvá pri matke 6 dní, pri robotnici 10 a pri trúdovi 11 dní. Pri priaznivej vývojovej teplote (35 stupňov Celzia) trvá celkový vývoj matky 16 dní, robotníc 21 dní a trúdov 24 dní. Nižšia teplota má za následok predĺženie času vývoja. Kráľovná žije 2 až 6 rokov, robotnice 1 až 4 mesiace (v lete len niekoľko týždňov), trúdy žijú asi 30 až 60 dní. Kráľovná je dlhá 22 mm, trúdy 20 mm a robotnice 16 mm. Kráľovná je tmavá a poznáme ju podľa dlhého bruška s mohutným kladielkom. Robotnice majú žihadlo a sú tmavo pruhované. Trúdy sú dlhšie ako robotnice a žihadlo nemajú. Kráľovná vylučuje pachovú látku feromón, podľa čoho sa včely aj spoznávajú. Preto sa veľa krát stáva, keď sa vykonáva postrek na hospodárskych plodinách a sú tam včely, že tento postrek včely síce nezabije, ale zmení ich pach a tieto následne nie sú vpustené do úľa, lebo sú podľa pachu cudzie a následne hynú.

Včely produkujú rôzne biologicky vysoko hodnotné produkty, ako je med, včelí jed (apitoxín), propolis a vosk. Včelí med pomáha najmä pri liečení porúch trávenia, dýchania a krvného obehu a bežne sa používa ako sladidlo do čaju namiesto rafinovaného cukru. Včelie bodnutia majú aj priaznivé účinky. Najmä pri reumatických ochoreniach pôsobí včelí jed liečivo a utišujúco. Preto sa netreba báť, keď ste poštípaní a ranka vám trocha začervená – ide o rekciu na včelí jed. Propolis má veľmi silné antibakteriálne a antiseptické účinky, spôsobuje znecitlivenie a rýchle hojenie rán a je používaný v zubnom lekárstve. Sviečka vyrobená zo včelieho vosku vonia úplne inak ako bezduchá sviečka z parafínu.

Včely pri hľadaní a zbieraní nektáru mimovoľne opeľujú kvety a prispievajú tak k ich oplodňovaniu. Pri zbieraní nektáru z kvetov zostáva na chĺpkoch nôh zachytený peľ, ktorý sa pri návšteve ďalších kvetov prilepí na ich lepkavú bliznu. Vtedy nastáva opelenie. Ak si niekto myslí, že včela dáva najväčší úžitok tým, že produkuje med, je na veľmi veľkom omyle. Práve opeľovanie je najzásluhnejšia činnosť včiel. Plodiny opelené včelami, ale aj iným hmyzom, dávajú vyššie výnosy ako len tie, ktoré sú „opelené vetrom“. Preto by sme si mali uvedomiť jednu vec, včely tu boli pred nami a či tu budú aj po nás, to je aj na nás.

Veľakrát sa včelami narušia susedské vzťahy. Nie každý chce mať včely v susedstve. Na opeľovanie sú dobré, ale inak ich nemusíme. Občas niekoho poštípu, ak nie ste alergik, tak sa nič nedeje, len to trocha zabolí. Viem o čom hovorím, mňa poštípalo už toľko včiel, a tiež na to bolelo, ale nezanevrel som na ne, je to ich pud a nie vždy musia mať svoj deň. Reagujú na pachy a aj na to, či sa ich niekto bojí a najhoršie je oháňať sa. Najlepšie je stať si pod strom a počkať, až včielka odletí.

Miloš Jaroščiak, ZO SZV v Beckove

Čo je pravý pôst?

Každý rok vstúpime s celou cirkvou do liturgického obdobia pôstu. Všetci vedia, že je to obdobie pred veľkonočnými slávnosťami a že jeho farba je fialová. Tiež si všetci spájajú toto obdobie s pokáním a smutným obdobím, počas ktorého nebývajú zábavy, veď basu už sme pochovali. To je preto, lebo počas tohto obdobia si pripomíname a spoločne sprítomňujeme utrpenie nášho Spasiteľa, Pána Ježiša Krista.

No niekto sa ma raz spýtal, čo je to pôst? Áno, pôst nie je len liturgické obdobie pred Veľkou nocou. Božie slovo pôst spomína na viacerých miestach. V podstate je to tak, že pôstne obdobie je nazvané podľa štyridsaťdňového pôstu Pána Ježiša Krista na púšti, počas ktorého bol pokúšaný satanom a obstál. To si pripomíname najmä počas 1. nedele pôstnej. Čo je to vlastne ten pôst? V evanjeliu čítame, že pôst Pána Ježiša spočíval v tom, že nejedol. Teda pôst je spojený so zrieknutím sa jedla. Ale to ešte stále nie je pravý zmysel duchovného pôstu. Keď sa vzdáme len jedla, je to zatiaľ iba diéta, ktorá má vplyv na naše telo, ale nie ducha. No kresťanský pôst sa chce dotknúť i nášho tela i nášho ducha. Človek je psychosomatická bytosť. To znamená, že máme i telo i dušu, a to oboje spolu veľmi súvisí. Tak nás Pán Boh stvoril a pôst by som ja osobne nazval takou psychosomatickou modlitbou, do ktorej zapájame i naše telo i nášho ducha. Telo tak, že sa vzdáme jedla a ducha tak, že čas, ktorý ušetríme tým, že nejeme, venujeme modlitbe a štúdiu Písma svätého.

Ale Písmo hovorí aj o tom, čo je pravý pôst, a to v knihe proroka Izaiáša: „Toto, hľa, je pôst, ktorý ja mám rád: Rozviazať putá neprávosti, spretŕhať povrazy jarma, prepustiť utláčaných na slobodu a polámať každé jarmo. Neznamená to lámať svoj chlieb hladnému a biednych, bezprístrešných voviesť do svojho domu? Keď vidíš nahého, priodej ho, a neskrývaj sa pred svojím príbuzným. Potom vyšľahne tvoje svetlo ako zore a rýchlo sa uzdraví; tvoja spravodlivosť pôjde pred tebou a sláva Hospodinova pôjde za tebou. Potom budeš volať, a Hospodin ťa vyslyší, ty budeš kričať o pomoc, a On odpovie: Tu som! Ak odstrániš jarmo zo svojho stredu, ukazovanie prstom, zlomyseľné reči, ak poskytneš hladnému, po čom sám túžiš, a nasýtiš strápeného, potom zažiari tvoje svetlo v temnote a tvoja tma bude ako poludňajší jas.“ (Iz 58, 6-10)

Spomínam si na jedného priateľa z Bratislavy, ktorý mi raz povedal, že on, keď sa postí, tak ide do mesta a rozdáva jedlo bezdomovcom inšpirovaný práve týmto úryvkom z Izaiáša. Pôst nás teda vedie, aby sme mysleli aj na iných. Nemusíme hneď ísť sýtiť bezdomovcov, i keď aj to je pekný skutok lásky, no rozmýšľajme počas pôstu, ako by sme mohli prejaviť lásku svojim blížnym. Ako a s čím by sme im mohli pomôcť? Alebo možno porozmýšľať, ako by sme mohli odstrániť to, čo nás od seba nesmierne vzďaľuje, a to je aj to, čo veľmi jasne opisuje Izaiáš: „Ak odstrániš jarmo zo svojho stredu, ukazovanie prstom, zlomyseľné reči…“ Veru aj k tomuto nás vedie pravý pôst.

Pôst je teda aj o láske k blížnemu a snáď aj k nepriateľovi. Pán Ježiš prešiel štyridsaťdňovým pôstom práve kvôli nám, pretože nás miluje. Vzdal sa sám jedla a bol pokúšaný, no neskôr sám prostredníctvom zázraku nasýtil niekoľko tisícový zástup hladných ľudí. (J 6, 1-15) Všimnime si, že pre svoju obživu zázrak nepoužil, i keď mohol a dokonca Ho k tomu zvádzal diabol, ktorý Mu hovoril: „Ak si Syn Boží, povedz, nech sa z týchto kameňov stanú chleby! On však povedal: Napísané je: Nie samým chlebom bude človek žiť, ale každým slovom, ktoré vychádza z úst Božích.“ (Mt 4, 3-4) A tu nám vlastne Pán Ježiš Kristus dáva návod na pravý pôst. Sýtiť sa viac duchovným pokrmom, ktorým je slovo Božie a nebyť závislí, len na jedle, ale aj na Pánu Bohu. Potom bude Veľká noc omnoho krajšia a po odriekaní a utrpení príde radosť vzkriesenia: „…potom zažiari tvoje svetlo v temnote a tvoja tma bude ako poludňajší jas.“

Požehnané prežitie pôstu a radostné slávenie Pánovho vzkriesenia želám všetkým čitateľom!

Dušan Vaňko

Poistenie – áno alebo nie

Život prináša pekné i smutné chvíle. Žiaľ, v tých smutných dochádza k citovým a finančným stratám. S citovými stratami sa musíme vysporiadať sami, prípadne s pomocou blízkych a priateľov. S finančnými stratami nám môže pomôcť poistenie. Poistenie je špecifický produkt, ktorý si kupujeme, keď ho vôbec nepotrebujeme. Nedá sa poistiť horiaci dom, ukradnuté auto alebo zlomená noha. Musíme dopredu rozmýšľať, či je pre nás dôležité zabezpečenie si majetku alebo budúceho finančného príjmu. Na druhej strane poistenie stojí nemalé peniaze. Musíme zo svojho rozpočtu odkrojiť časť prostriedkov na službu, ktorú možno v živote nikdy nevyužijeme. Tak áno – alebo nie?

Sú produkty, kde sme nútení zo zákona alebo zo zmluvného vzťahu poistku uzavrieť. Najklasickejším príkladom je „Povinné zmluvné poistenie“, ľudovo nazývané tiež „Zákonné poistenie auta“. Ďalším príkladom je, keď banka vyžaduje poistenie nehnuteľností, ak si berieme hypotekárny úver. Alebo iný príklad, cestovné poistenie môžu vyžadovať agentúry, ktoré zabezpečujú dlhodobé študijné, pracovné alebo au-pair pobyty v zahraničí. Tu nestojí otázka áno alebo nie, ale kde a za koľko.

Ak budeme jazdiť po verejných cestách so svojim automobilom, musíme si uzavrieť podľa Zákona č. 381/2001 Z. z. „Povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla“. Na Slovensku je to možné v desiatich rôznych poisťovniach. Základné podmienky sú stanovené zákonom a niektoré poisťovne k nim buď za príplatok alebo ako bonus pridávajú rôzne možnosti pripoistenia, napríklad čelného skla, zrážky so zvieraťom, úrazového pripoistenia posádky atď. Čo hlavne zaujíma motoristickú verejnosť je cena. Tá sa odvíja od značky a modelu vozidla, objemu valcov, výkonu motora, celkovej hmotnosti, veku vozidla, ale aj veku vlastníka vozidla, dĺžky držby vodičského oprávnenia, okresu, v ktorom je vozidlo registrované a veľmi často ovplyvňuje cenu aj či v minulosti vlastník vozidla spôsobil nehodu. Každá poisťovňa má inú obchodnú stratégiu a aj inú metodiku tvorby ceny. Rozdiel medzi cenami v jednotlivých poisťovniach môže byť aj niekoľko desiatok EUR, pri luxusnejších vozidlách ešte viac. Preto je veľmi dobré porovnať si jednotlivé ceny a ušetriť na platbe.

Dobrovoľné poistenie majetku pre prípad jeho poškodenia, zničenia, straty, odcudzenia alebo iných škôd, ktoré na ňom vzniknú je na zrelej úvahe majiteľov. Rozhodovanie nie je jednoduché a malo by sa riadiť niekoľkými pravidlami.

1. Riziká, ktoré poisťujem sú možné?
2. V prípade škodovej udalosti o akú veľkú časť majetku/príjmu by som prišiel?
3. Ako rýchlo dokážem nahradiť danú škodu z bežného príjmu?
4. Ako mi strata naruší môj bežný život?

Uvediem extrémny príklad. Adam a Peter vlastnia rovnaké domy, v ktorých bývajú so svojimi rodinami. Vplyvom technickej poruchy dôjde k výbuchu plynu. Nikomu sa nič nestane, len oba domy sú zničené. Ani jeden nie je poistený. Obaja sú veľmi smutní. Rozdiel je v tom, že Adam má na účte v banke 200 tisíc EUR a Peter 200 EUR. Adam sa rýchlo dohodne so stavebnou firmou na výstavbe nového domu. Petrova rodina je v ťažko riešiteľnej bytovej aj finančnej situácii. Pre Petra bolo poistenie nevyhnutnosťou. Adam utrpel výraznú finančnú stratu, ktorá síce zabolí, ale nie je fatálna.

Zásadný parameter, ktorý ovplyvňuje vôľu na uzavretie poistnej zmluvy, je cena. Cenu za poistenie minimalizujeme, ak si porovnáme viacero poistných produktov od rôznych poisťovní a vyberieme optimálny pomer medzi cenou a poistným krytím. Ďalej zbytočne nepripoisťujeme riziká, ktoré nie sú pre nás podstatné, alebo ich výskyt je skoro nepravdepodobný. Cenu výrazne ovplyvňuje aj spoluúčasť. Ak si ju navýšime, škody menšieho rozsahu nám nepreplatia alebo len malým pomerom, ale oproti tomu získame nižšiu splátku poistného. Šachová partia, niečo menšie obetujeme, aby sme prípadne niečo väčšie nestratili.

Cestovné poistenie využívame len príležitostne. Ak cestujeme organizovane, obvykle nám cestovná kancelária po dohode k cene zájazdu pripočíta aj cenu poistného. Niektoré banky k debetnej alebo kreditnej karte zdarma alebo za malý poplatok poskytujú krátkodobé cestovné poistenie. Vtedy si treba dať pozor, aby ste túto službu zbytočne neplatili dvakrát. Aj v banke aj v cestovke.

Na Slovensku je niekoľko desiatok rôznych životných poistení, ktoré sa dajú uzatvárať v rôznych modifikáciách, čo prináša niekoľko stoviek rôznych možností. Rozoberať ich výhodnosť a nevýhodnosť je na celú hrubú knihu. V zásade platí to, čo aj pri majetku a jednoznačne individuálny prístup. Chcel by som len upozorniť na produkty obvykle označované ako „Investičné životné poistenie“ alebo obdobný marketingový názov, ale charakteristické sú tým, že vám ponúkajú určitý druh životného poistenia, a zároveň aj sporenie. Dobre sa to počúva ako pri jednej platbe máte aj poistenie vašej osoby a zároveň si aj sporíte. Žiaľ, ide väčšinou o veľmi nevýhodné produkty. Obvykle ste buď pri tom veľmi draho poistení alebo sporenie dosahuje veľmi slabé zhodnotenie. Je to taký mačkopes. Nechytá poriadne myši a ani nezašteká, aby postrážil dom. Takýchto produktov by som sa vyvaroval a pokiaľ by som nebol 100% presvedčený o ich výhodnosti, tak by som ich radšej nepodpisoval.

Ak je potreba seba alebo blízke osoby zabezpečiť proti rizikám, a zároveň chcete aj sporiť, je lepšie využiť samostatné oddelené produkty. Je pri nich aj lepšia variabilita a sloboda v rozhodovaní. Pomôžu vám finančne lepšie znášať chorobu, úraz, práceneschopnosť prípadne trvalé následky atď. Zároveň špecializované produkty na sporenie dosahujú lepšie zhodnotenie.

A v neposlednom rade, každú poistnú zmluvu treba pravidelne prehodnocovať, či zodpovedá vašim súčasným aktuálnym potrebám a požiadavkám. Ak ste si pred 30 rokmi postavili domček za 30 tisíc a aj na takú sumu ste si ho vtedy poistili, tak dnes, ak vám nárazový vietor odnesie strechu, poisťovňa nepreplatí celú škodu, lebo ho máte silne podpoistený a bolo treba navýšiť poistnú sumu na aktuálnu hodnotu. Alebo naopak, pred 10 rokmi ste v byte chovali psa a pri poistení bytu ste si pripoistili zodpovednosť za škody z držby psa, ale psíka už 5 rokov nechováte, zbytočne platíte viac. Starú poistnú zmluvu môžete vypovedať v lehote minimálne 6 týždňov pred koncom poistného obdobia tzv. výročím zmluvy pokiaľ v poistnej zmluve alebo vo všeobecných poistných podmienkach nie je uvedené inak.

Ing. Ľubomír Čikel

Upozornenia SP pre dôchodcov

SP varuje dôchodcov pred pôžičkami – počet exekúcií dôchodkov neustále rastie.

V januári 2016 sa krátil dôchodok exekučnou zrážkou v 32 046 prípadoch, v auguste už počet exekučných zrážok stúpol na 33 491. Nárast exekúcií stúpal od minulého roka - z 28 962 na 30 502 (údaje SP sú na: www.socpoist.sk/aktuality-dochodcovia–pozor-na-pozicky-pocet-exekucii-dochodkov-stale-rastie/48411s62695c). Exekučné zrážky sa vykonávajú najčastejšie pre nebankové subjekty, telekomunikačných operátorov, poskytovateľov dátových služieb a zdravotné poisťovne.

Dôchodcovia, ak hodlajú uzatvoriť pôžičku alebo akýkoľvek zmluvný vzťah, by si mali byť vedomí výšky svojich príjmov, mali by sa poradiť s vhodnou osobou vo svojom okolí a hlavne si uvedomiť, že SP „im nemôže exekúcie zastaviť, ani znížiť výšku zrážky, keďže je zo zákona povinná nariadené zrážky vykonať.“ Takmer tretina penzistov s exekúciami sú najmladší dôchodcovia vo veku do 60 rokov. Domnienka, že exekútor nemôže siahnuť na penziu, je nesprávna. Naopak, SP musí exekučnú zrážku vykonať, ak jej exekútor doručí právoplatné uznesenie o nariadení exekúcie zrážkami z dôchodku alebo príkaz na začatie exekúcie. SP vypočíta sumu zrážky z dôchodku tak, že po odpočítaní tzv. základnej sumy (čo je životné minimum, 198,09 €) sa zostávajúca suma rozdelí na tretiny a prvá tretina sa použije na uspokojenie všetkých pohľadávok a druhá tretina sa použije na uspokojenie prednostných pohľadávok. Tretia tretina zostáva dôchodcovi, priráta sa k základnej sume, ktorá sa nesmie z dôchodku zraziť. Pri vyšších dôchodkoch sa použije iný výpočet, zráža sa zo sumy presahujúcej 150% sumy životného minima (pozri stránku Sociálnej poisťovne). Základná suma sa môže zvýšiť o 50% v prípade, že dôchodca má vyživovanú osobu. Ak je pohľadávkou výživné pre maloleté dieťa, tak za základnú sumu sa pokladá len 70% sumy životného minima. Ak je dôchodca v zariadení sociálnych služieb, exekúcii nepodlieha suma potrebná na úhradu pobytu a suma na vreckové (25% sumy ž. m.).

Pri vykonávaní zrážok sú stanovené prednostné pohľadávky:

* pohľadávky výživného,
* pohľadávky náhrady škody spôsobenej poškodenému ublížením na zdraví,
* pohľadávky náhrady škody spôsobenej úmyselnými trestnými činmi,
* pohľadávky daní, poplatkov a ciel, pohľadávky na poistnom voči osobám, ktoré sú povinné platiť poistné na zdravotné poistenie a sociálne poistenie, pohľadávky na príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie voči osobám, ktoré sú povinné platiť príspevky na starobné dôchodkové sporenie, pohľadávky na preplatkoch na náhrade príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca, dávkach sociálneho poistenia, dôchodkoch starobného dôchodkového sporenia, prídavku na dieťa, pohľadávky náhrady za príspevok na výživu dieťaťa a príspevok na úhradu potrieb dieťaťa zvereného do pestúnskej starostlivosti, pohľadávky úhrady za sociálne služby poskytované podľa osobitného predpisu.

Exekučné zrážky sa vykonávajú až do uhradenia pohľadávky alebo ich zastavenia. SP dôchodcom len oznamuje vykonávanie zrážok z dôchodku. Podrobnejšie na: http://www.socpoist.sk/dochodca/55164s. ***DB***

Ide jar

Odvahu a nežnosť! Kde inde by sme objavili túto úžasnú kombináciu vlastností, než u žien(ok) a snežienok. Niekto za tými jemnými kvietkami vystúpi na Bakoš, niekto stúpa až na Sochon. Ale v nejednej rodine ich možno zbadať vo vhodnom čase aj na priedomí. Zanedlho po nich, v dennom – nie zhone – ale rozumnom pohybe, nás na seba vôňou a farbou upozornia skromné fialky. A keďže nechodíme šopovať, ale nakupovať, všimneme si, že nie je top – jar, ale že jar vrcholí. Lebo to už je čas prvej jarnej búrky a fialky, hoci ešte kvitnú, stratia náhle vôňu. Nevadí, veď to je iba pripomienka, že čas naozaj ide.

Ťažko si v tej búrke uvedomíme, v akom zaujímavom elektrickom prostredí to žijeme. Búrku obdivovať môžeme, ale je nebezpečná svojimi bleskami. Napriek tomu, že na Zemi ročne zaznamenávame niekoľko smrteľných úrazov zapríčinených bleskami, súčasná generácia obyvateľov i najvyspelejších krajín nevie o blesku viac, než že je to pôsobivý, elektrický, nebezpečný jav alebo žije v omyle o jeho princípe.

Vieme už niečo viac o blesku, než že je to veľká a silná elektrická iskra? Áno. Za všetkým v tomto prípade hľadaj – nie je síce ženského rodu – elektrón.

O elektróne sme čosi počuli v základnej škole. Tí chrabrejší sa možno rozpamätajú, že je súčasťou atómu a je nabitý záporne. Elektrón v atóme obieha okolo jadra, ktoré je v jeho strede. Atóm je malý, jeho jadro menšie a elektrón je z nich najmenší. Urobte si predstavu o ich rozmeroch, možno to niektorých aj prekvapí.

Môžeme si predstaviť, že jadro atómu je veľké ako pozlátený model svätoštefanskej koruny, ktorá je namiesto kríža na veži Dómu svätého Martina v Bratislave. Jeden okraj atómu je nad Trnavou a druhý nad Viedňou. Týmito okrajmi po kružnici okolo jadra atómu obieha elektrón. Má veľkosť makového zrnka. A všade okolo je prázdno. Je to vlastne prázdna guľa a po jej povrchu sa rúti kolom dokola elektrón. Atóm je teda poriadne prázdny.

Pod našimi nohami, v zemi, je zásobáreň voľných elektrónov, teda je nabitá záporne. (Kto by si to bol pomyslel?!) Vo výške 50 km nad Zemou je už veľmi riedky vzduch, ale veľmi dobre vedie elektrický prúd. Je to najnižšia vrstva tzv. ionosféry. Vzduch tu má iné zloženie, než aké dýchame, keď kráčame po zemi. Ionosféra je voči zemi nabitá kladne, teda je tam nedostatok elektrónov a má napätie štyristotisíc voltov. Keď si vyjdeme do prírody, tak na rovnej lúke sa prechádzame v elektrickom poli o intenzite približne sto voltov na meter smerom nahor. Hovoríme, že je to mäkký zdroj, preto nie je nebezpečný. Zároveň ani necítime, že nami preteká časť elektrického prúdu vo zvislom smere o plošnej hustote niekoľko pikoampérov na meter štvorcový. To je veľmi malá hodnota. Pred búrkou intenzita elektrického poľa stúpa, môže dosiahnuť aj viac než desaťtisíc voltov na meter.

Za normálneho slnečného dňa sa v jednom kubickom metri ovzdušia nachádza až desať miliónov elektricky nabitých častíc vzduchu. Atmosféra však nie je v pokoji. Zložité prúdenie rôzne teplého vzduchu, vodnej pary a špiny spôsobí rôznu koncentráciu nábojov v mrakoch. Napätie medzi hornou časťou mraku (+) a zemou (-) môže dosiahnuť až sto miliónov voltov. Mrak sa na svojej spodnej strane nabije tak, že je zápornejší než zem. Keď intenzita poľa dosiahne kritickú veľkosť, vybehne z mraku a poskakuje smerom k zemi po kľukatej dráhe rýchlosťou asi päťdesiattisíc kilometrov za sekundu malá, jasná škvrnka, ktorú odborníci nazvali „stupňovitý líder“. Vo vzduchu po sebe zanecháva na krátky čas vodivú stopu. Len čo sa dotkne zeme, zvedie do nej všetky elektróny mraku a mrak ostane nabitý kladne. Vodivá stopa lídra i mrak ostali plné kladne nabitých častíc vzduchu.

Po takto pripravenej vodivej dráhe sa vyrúti naspäť, zo zeme do mraku, prúd elektrónov o veľkosti do stotisíc ampérov. Tento „spätný úder“ trvá až dve tisíciny sekundy a vydáva silné svetlo a teplo. Má hrúbku i 20 cm a teplotu až 6000 stupňov Celzia. (To je viac než teplota povrchu Slnka. Látka s takouto teplotou sa nazýva „plazma“.) Ohriaty vzduch expanduje a správa sa rovnako ako po výbuchu hocijakej výbušniny. Tak vzniká hrom. Po zhasnutí blesku za 0.05 sekundy vyskočí z mraku ďalší líder, hneď po ňom spätný úder, a to sa môže zopakovať i štyridsaťkrát. Celý proces vnímame ako jeden blesk. Je to v podstate jedna podoba elektrického prúdu v prírodných podmienkach.

Vôbec nevieme, čo je to guľový blesk. Domnievame sa, že vďaka nám neznámemu mechanizmu sa dráhy elektrónov stočia do miniatúrnych kružníc, ktoré vplyvom magnetického poľa vytvoria na nejaký čas stabilný útvar. K podobným javom dochádza i na Slnku. Zvyčajne vyzerá ako žeravá guľa veľkosti pomaranča až futbalovej lopty, ktorá sa v búrkovom počasí pomaly pohybuje asi jeden meter nad zemou. Dokáže vliezť komínom alebo kľúčovou dierkou vo dverách do bytu a tam náhle explodovať. Zhoria pritom televízory, počítače, mobily, rozbije nábytok, ba spôsobí i smrť.

04.12 Blesk nad Prahou; Foto: Magdalena Straková, www.photomls.cz

Blesk vyhľadáva v atmosfére cestu najmenšieho odporu. Na lúke počas búrky to môže byť dráha do vzpriameného človeka, pretože nad ním sa dvíha do výšky teplý vzduch z okolia jeho tela a na futbalovom štadióne za búrky môže blesk vyhľadať niektorého zo spotených internacionálov.

Na povrchu zeme môže byť viacero prirodzených miest s takouto vlastnosťou (vyčnievajúce stromy, rádioaktívne podložie s unikajúcim ionizovaným plynom, balkónové zábradlia, apod.).

Smrteľné následky po zásahu živého organizmu bleskom spočívajú v popálení pokožky, telesných orgánov a svalstva vysokou teplotou, rozklade telesných tekutín, nutných k životu a zničení nervového tkaniva.

Niekedy je atak blesku iba zdanlivo smrteľný. Máme skúsenosti, že zdanlivo mŕtvy človek sa prebral po dlhšom oživovaní.

Karol Vondra

O vlkoch... trochu inak

Tí, ktorí kedysi chodili na gymnáziá a mali ešte latinčinu, si určite spomenú na tzv. živé slová, ktoré v našich súvislostiach zneli: „Homo homini lupus est“ – Človek človeku je vlkom. Tento výrok s obľubou používali rôzni spisovatelia či filozofi, aby dokreslili nedostatky ľudskej povahy v oblasti morálky.

Nie všetko, čo je napísané alebo tradované, je aj pravdivé. Antika aj stredovek mali záľubu v príbehoch a bájkach, v ktorých pripisovali zvieratám ľudské charakterové vlastnosti, ktoré mali nastaviť zrkadlo ľuďom. Tak sa líška stala symbolom prefíkanosti, vlk sily a zákernosti ako nemilosrdný zabijak, lev bol bezohľadným kráľom zvierat atď., ako sa môžeme dočítať v bájkach pripisovaných Ezopovi, najznámejšiemu bájkarovi od obdobia antického Grécka až po súčasnosť.

Naozajstný život vlkov ako dravých šeliem žijúcich aj v našich oblastiach karpatských lesov sa riadi jemu vlastnými zákonmi, ktoré zabezpečujú úspešné prežitie druhu. Canis lupus, vlk dravý (sivý, obyčajný) je veľmi plachá šelma, ktorá sa človeka bojí. Platí to napriek tomu, že občas napadne nezabezpečené stádo oviec a narobí škodu. Vedie ho zákon prežitia, vlk je predátor a ovca korisť.

Pri sledovaní života tejto obdivuhodnej šelmy sa človek neubráni obdivu. V rozpore s pôvodným výrokom i rôznymi legendami (neberúc ohľad na zabité ovce) môžeme vlka považovať za príklad súdržnosti, spolupráce i vzájomnej pomoci – veď posúďte sami z nasledujúceho textu i obrázka (zdroj: internet). ***DB***

Ako prví idú traja starí či chorí vlci, ktorí udávajú tempo celej svorke. Pokiaľ by tomu tak nebolo, mohli by sa oneskoriť, až by stratili kontakt s ostatnými vlkmi a zahynuli by. V prípade náhleho útoku by sa obetovali pre ostatných. Za nimi kráčajú piati silní vlci, ktorí tvoria akúsi prednú líniu. V centre svorky sú ostatní členovia, ktorých nasleduje päť najsilnejších jedincov. Úplne posledný a sám ide alfa vlk (vodca svorky), ktorý na všetko dohliada a kontroluje celú svorku, udáva jej smer. Všetci vo svorke sa navzájom sledujú a pomáhajú si, ak je to nutné.

Sú vlci v našich lesoch?

Jednoznačná odpoveď: nie, nebojte sa, nie sú. Informácie máme od poľovníckeho hospodára Pavla Hladkého. Poľovačka sa konala 3. decembra 2016 na území Lesného hospodárstva Selec, ktorého majiteľkou je Ing. Móderová. ***DB***

Nové knihy v OK zakúpené v roku 2016

Do obecnej knižnice v priebehu roka 2016 pribudlo 39 nových kníh – ponúkame vám zoznam prírastkov, možno si vyberiete.

Literatúra pre deti a mládež

101 hier na detské oslavy, Silvia Schmitz a Anna Bernhard;
Aristoteles a Dante spoznávajú svet a tajomstvá vesmíru, Benjamin Alire Sáenz;
Brata musíš poslúchať!, Gabriela Futová;
Denis a jeho sestry, Toňa Revajová, Martina Matlovičová;
Dorka Magorka, Abby Hanlon;
Filipove prázdninové dobrodružstvá, Fischer, Kudla, Blaščáková;
Harry Potter a Prekliate dieťa, J. K. Rowling, Jack Thome, John Tiffany;
Hrošie príbehy, V. a J. Spielvogelové;
Medové príbehy, L. Brezovická Šebeková;
Moja najmilšia knižka, Martina Dobríková, Ivona Ďuríčková;
Múzeum záhad, David Glover;
Našej mame hrabe, Dana Hlavatá;
Soňa, čo sa deje?, Lena Riečanská;
Ryšavka pod hviezdami, M. Hrachovcová a A. Danielovská;
Tom Gates: megasuper darčeky (že vraj), Liz Pichon;
Už zase lietam, Sita Brahmachari;
Vo veršoch sa ľahko ráta, Viera Kubičková;
Zažmúr očká, Tomáš Janovic;
Život Adama – zápisky rebela z piatej triedy, Peter Opet;
Spievanky, spievanky...

Literatúra pre dospelých

Geniálna priateľka, Elena Ferrante;
Hriechy otca, Jeffrey Archer;
Najdlhšia cesta, Nicholas Sparks;
Nežná fatamorgána, Dominik Dán;
Príbeh nového priezviska, Elena Ferrante;
Rodinné tajomstvo, Jeffrey Archer;
Semienko, Anna Laura Koekkoek;
Stôl pre štyroch, Dana Hlavatá;
Šťastní ľudia čítajú a pijú kávu, Agnes Martin-Lugand;
Veľký zošit, Dôkaz, Tretie klamstvo, Agota Kristof;
Zlaté ruky, Ben CarsonCecil Murphey;
Život bez hraníc, Nick Vujicic
Život je ľahký, nerob si starosti, A. Martin-Lugand;

Spoločenská literatúra

Darujme si srdce z vlastnej záhrady, Hanka Sekulová;
Každý má šancu, M. Bieliková;
Ľudia, sny, veľké činy
Miluj svoj život, Louise L. Hay
Pochúťky pre návštevy, Zoltán Liptai;
Rodina žije z lásky, Jiřina Prekopová.

Dana Badžgoňová

výročie obecnej knižnice

Možno daktorí pamätníci vedia, že naša obecná knižnica oslavuje v tomto roku 50. výročie svojho založenia. Dostala názov Miestna ľudová knižnica (MĽK) a jej prvou pracovníčkou bola p. uč. Elena Hrušovská. V obecnej kronike sme sa v zázname z roku 1967 dočítali:

„Rok 1967 bol neobyčajne pestrý na kultúrne udalosti veľkého významu. 1.3.1967 previedlo sa v našej obci slávnostné otvorenie MĽK za účasti občanov a žiakov ZDŠ. Otvorenie previedol okresný inšpektor s. M. Poruban z odboru školstva v Trenčíne. Pri tejto príležitosti pozdravili prítomných svojím programom členovia Divadla poézie OĽK z Trenčína."

Zapísala p. uč. Ružena Hubinová. ***DB***

Obecná knižnica je tu pre vás

Milí čitatelia, keď prídete do budovy obecného úradu, príďte sa pozrieť aj do priestorov obecnej knižnice, ktorá tam tiež sídli na 1. poschodí. Možno budete prekvapení, čo všetko sa ukrýva v jej regáloch. Napriek tomu, že je to len malá obecná knižnica, nájdete v nej knižky, ktoré by ste (možno) nečakali. Otvorená je od 13. do 15,30 hod v pondelok a od 13. do 17. hod v stredu.

Obecná knižnica v Beckove obsahuje (štatistika k 31. 12. 2016) spolu 9 870 zväzkov kníh. Z toho je 3502 kníh určených pre deti a mládež a 6386 pre dospelých (beletria aj náučná iteratúra). Celková hodnota všetkých kníh je 16.916 eur.

Pozrime sa, ako nám knižky pribúdali (v 1. riadku je rok, v 2. riadku celkový počet kníh k 31.12. a v 3. riadku prírastok v danom roku):

2009	2012	2013	2014	2015	2016
9441	9612	9642	9676	9741	9870
42	58	30	34	65	39

V roku 2015 pribudlo 53 kníh z dotácie Ministerstva kultúry SR v hodnote 500 eur. Niekoľko zväzkov kníh občas pribudne darom, ostatné nakúpime z rôznych zdrojov.

Knižnicu mali na starosti p. uč. Elena Hrušovská, Margita Kramáriková, Emília Kusendová, Eva Paulusová, Zdenka Múdra, Silvia Žovincová, Anna Benková, Iveta Martišová, Marta Hurtíková a Dana Badžgoňová.

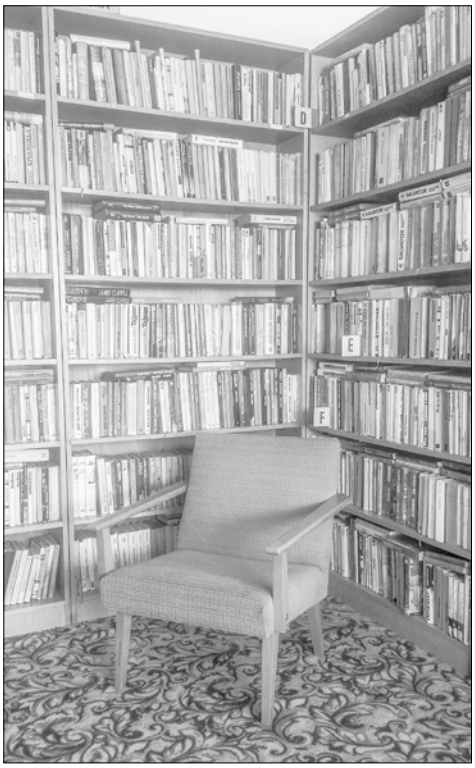
Horšie je to s čitateľmi. Napriek snahe obce neustále obohacovať ponuku OK o nové tituly, počet čitateľov sa nám nedarí zvyšovať. Posúďte sami – tabuľka 2. (1. riadok rok, 2. riadok počet čitateľov, 3. riadok počet návštev spolu, 4. riadok počet návštev čitateľov do 15 rokov).

2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
85	79	68	44	43	37	38	43	41
x	401	408	296	177	207	206	208	149
x	218	146	104	66	106	110	121	91

Aj keď píšeme do evidencie za rok 2016 údaj 149 návštevníkov, stále je to len 41 osôb – 149 návštev týchto 41 čitateľov.

Prečo došlo k zjavnému poklesu návštevnosti OK? Vari sa už vôbec nečíta? Alebo si viac kupujeme knižky domov a nechodíme do OK? Čítajú menej seniori alebo žiaci? Či si ľudia myslia, že všetko nájdu na internete? Alebo sme tak spohodlneli, že radšej budeme sedieť v teple domova pri nekonečných televíznych seriáloch?

Nech je ako je, v obecnej knižnici stále dúfame, že počet čitateľov si udržíme

(popravde, nádejame sa, že zvýšime) – ale akými cestami to dokážeme, to si necháme poradiť od vás, milí naši čitatelia.

Dana Badžgoňová

Dobrovoľný hasičský zbor Beckov

Už dlhú dobu som sa odhodlával napísať článok do obecných novín, ale stále som nemohol nájsť čas. Až teraz, cez dlhé zimne večery, mám voľného času na rozdávanie. Prvá zmienka, nazvem to jednoducho, o hasičskej jednotke v Beckove pochádza z roku 1714. Tento dátum, aj keď nie je ničím podložený, získal bývalý predseda DHZ pán Jozef Vavris pri zostavovaní histórie zborov v Trenčianskom okrese z archívu mesta Trenčín. Pritom za najstarší hasičský zbor sa považuje DHZ Bratislava založený 1863. Nakoľko však dátumy vzniku sú len historické údaje a v spomienkach sa môžeme o ne len opierať a byť hrdí na našich predchodcov, ktorí sa určite riadili tými istými zásadami, ako sa nimi riadime aj my dnes.

Za posledných 30 rokov prešli zbory viacerými úpravami, menili sa názvy aj stanovy, až dnes sme v takom stave, že DHZ je nezisková organizácia, ktorá sa riadi stanovami vychádzajúc z osvedčených tradícií nadstraníckosti, demokracie, rasovej, národnostnej i náboženskej znášanlivosti a úsilia o všeobecné povznesenie človeka, vedení láskou k blížnemu, svornosťou a bratstvom, pripravení poskytnúť dobrovoľnú pomoc verejnosti i každému jednotlivcovi, najmä v nešťastí, núdzi a ohrození života, zdravia a majetku pred požiarmi a živelnými pohromami.

V súčasnej dobe je na Slovensku 2938 DHZ s počtom 98262 členov. Novomestský okres je v počte organizácií a členov jeden z najlepších na Slovensku. Aj keď aj tu treba byť na pozore, lebo stav DHZ sa stále znižuje. Pre ilustráciu, náš okrsok Beckov – Lehoty mal v minulosti 11 DHZ. Teraz má 4. Prežívajú iba tie zbory, kde je dobrá spolupráca s obcou. Kde obec nemá záujem pomáhať DHZ, kde nie sú vytvorené podmienky či priestorové alebo materiálne, opadne záujem o prácu v DHZ a pri výmene generácií nemá odchádzajúcich členov kto nahradiť.

Toto sa nás, našťastie, netýka. V DHZ Beckov už veľa rokov funguje práca s deťmi. Jozef Vavris, Ján Strieženec, Martina Striežencová, Norbert Ondrčka, to sú ľudia, ktorí pripravovali a pripravujú deti v krúžku Plameň. Vychovávajú z detí občanov tejto obce, ktorí si budú vedieť poradiť aj v krízových situáciách, a popri tom aj reprezentujú našu obec na súťažiach. V minulosti tieto deti, ktoré už dnes sú po väčšine členmi DHZ obsadili v Krajnom na súťaži 1. miesto v rámci okresu. Minulý rok sme sa s deťmi, ktoré sa pripravovali iba mesiac, zúčastnili takejto súťaže v Zemianskom Podhradí, kde sme skončili 5. Veríme, že do krúžku pribudnú ďalšie deti, nakoľko tieto naše aktivity podporila aj obec vo svojom rozpočte. Tak, ako som spomenul, roky detstva pominú veľmi rýchlo a z detí sú dospelí občania našej obce. Nie všetci zostanú v DHZ, niektorí sa odsťahujú, iní prestanú pracovať, majú iné aktivity, ale cez to všetko povedomie robiť dobro a pomáhať druhým zostáva v nás, lebo to sme naučení.

Pred dvoma rokmi už ako Dobrovoľný hasičský zbor obce sme sa zapojili do Celoplošného rozmiestnenia síl a prostriedkov, kde náš zbor je zaradený do kategórie B. Všetci členovia DHZO sú zároveň členmi DHZ. Zbor je postupne vybavovaný ochrannými prostriedkami. Títo členovia popri zásahovej činnosti sa zúčastňujú aj súťaží v hasičskom športe. Je tu aj na mieste povedať, že sa nemôžeme rovnať iným obciam, kde sa do zborov a do súťažných strojov investujú veľké peniaze. Musíme sa držať pri zemi a súťažiť s tým, čo máme. Ide o požiarnu striekačku PS 12, ktorá však bola prerobená, a to výmenou motora o obsahu 1500 cm^3 vyrobená v roku 1975. Avšak aj s takýmto veteránom sme schopní sa umiestňovať v strede štartovného poľa a v roku 2016 sme v tejto našej kategórii do 1500 cm? obsadili 4. miesto, nakoľko tretie nám uniklo iba o pár desatín sekundy.

Musím ešte spomenúť družbu so Sborem dobrovolních hasičů zo Slavkova. Navštevujeme sa na výročných schôdzach, ale i na kultúrnych podujatiach. Sú to milí ľudia a radi sa s nimi stretávame. Dobrovoľný hasičský zbor má teraz 35 členov, z toho 8 žien. Predsedom je Miloš Jaroščiak, veliteľom Marek Šutovský.

Bohu na slávu blížnemu na pomoc!

Miloš Jaroščiak, predseda DHZ v Beckove

PZ Hurban Beckov – výročná schôdza

Dňa 18.02.2017 sa konala výročná členská schôdza PZ Hurban Beckov, ktoré vykonáva právo poľovníctva v podhorí Považského Inovca v zmiešanom poľovnom revíri, kde hlavnou zverou je jelenia. Schôdza prebehla v hodnotiacom duchu ubehnutých piatich rokov, vývoj vo všetkých oblastiach, vrátane ekonomickej, „šlape“ dobre. 17 členov hlasovaním rozhodlo, že spoločnosť v ďalších piatich rokoch povedie výbor PZ na čele s predsedom Miroslavom Uherčíkom, poľovný m hospodárom Pavlom Hladkým, tajomníkom Ing. Jánom Pavlovičom, pokladníkom Karolom Nedbalom a streleckým referentom Jaroslavom Čaňom.

Tajným hlasovaním za čakateľov na členstvo boli odhlasovaní Eugen Jurovich, Mário Pavlík a Lukáš Pavlovič. Odstrel škodnej zveri 1. Michal Čaňo, 2. Ing. Ján Kováčik a 3. Marek Čaňo. Dávam do pozornosti, že títo traja ulovili dohromady 30 líšok, čím značne prispeli k ochrane obce v prospech občanov, ktorí majú drobnochovy. Za čakateľov na členstvo hlasovaním neprešli Pavol Strieženec ml. a Ing. Bohumil Hrubý. Bez pripomienok bol schválený rozvojový plán PZ do ďalšieho päťročného obdobia, spolupráca s podnikateľmi obce, spoločenskými organizáciami, obecným úradom a PD Beckov.

Pavol Hladký

Na snímke členovia PZ Hurban Beckov 18. 2. 2017. Foto: Stanislav Danek. Prvý rad zľava doprava (čupiaci): Marek Čaňo, Miroslav Uherčík, Ing. Marek Jambor; 2. rad (stojaci): Dpt. Ján Smetana, Karol Nedbal, Jaroslav Čaňo, Ing. Martin Neboháč, Ludevít Pajtina, Pavol Hladký, Štefan Slávik, Milan Hladký, Ing. Ján Pavlovič, Ján Koníček, Ján Tekula, Pavol Jarábek, Ing. Ján Kováčik a Michal Čaňo.

Vznik Slovenskej republiky

Po roku 1989 sa znovu do popredia dostala otázka ohľadom názvu Československá socialistická republika. Prvá zmena bola, že sa prestalo používať a písať „socialistická“. V marci 1990 prijala SNR názov Slovenská republika, ako aj slovenský znak a vlajku. Začala sa tak cesta k samostatnosti Slovenska. Nasledovali rokovania o ústave s Českou republikou, ktoré sa skončili neúspešne. Na Slovensku sa diskutovalo o prijatí Deklarácie zvrchovanosti Slovenskej republiky, ktorá bola napokon schválená 17. júla 1992 a 1. septembra 1992 SNR prijala Ústavu SR, čo bol ďalší krok k nezávislosti Slovenska. Dňa 25. novembra 1992 začalo Federálne zhromaždenie, kde bol prijatý zákon o zániku Československa. Platnosť nadobudol o polnoci z 31. decembra 1992 na 1. januára 1993. Prvého januára oslavovalo celé Slovensko vznik Slovenskej republiky. Počas prvého dňa samostatnosti ju uznalo 93 štátov sveta, 1. január je štátnym sviatkom. Pri tejto príležitosti prezident každý rok udeľuje štátne vyznamenania osobnostiam kultúrneho a spoločensko-politického života.

ĽP

Mini-futbalový turnaj 2017

umiestnenie:

1. OŠK Slovan Beckov team 2 (mladý) pod vedením Davida Kačereka;
2. BHB Trenčín pod vedením Patrika Sládeka;
3. NEALKO Nové Mesto nad Váhom pod vedením Mária Bartoviča;
4. OŠK Slovan Beckov team 1 (starý) pod vedením Davida Kačereka;
5. STAROSTA TEAM pod vedením Radovana Hladkého.

Celý turnaj s prehľadom riadil a rozhodoval dlhoročný hráč a tréner p. Dušan Bartovič.

II. Fašiangová sobota 25. 2. 2017

Súťaž o najlepšiu šišku alebo fánku

umiestnenie:

1. Renáta Čaňová
2. Ing. Alena Križanová
3. Daniela Šimková

BECKOVSKÉ NOVINY - dvojmesačník. Vydáva Obec Beckov, IČO 00 311 413. BN č. 1/2017 vyšli 13. 3. 2017. Ročník XXII. Cena: 0,27 €. ISSN: 1338-8142 02. Evidenčné číslo MK SR - EV 2878/09. Adresa redakcie: Obecný úrad, Beckov č. 180, 916 38 Beckov; e-mail: redakcia-bn@obec-beckov.sk; redakcia.bn.ko@gmail.com; tel. kontakt: 032 7742722. Šéfredaktorka: Mgr. Dana Badžgoňová. Redakčná rada BN: Ing. Darina Jarábková, Mgr. Kristína Jurzová, Ľubomír Paulus, PaedDr. Radka Prokopenská. Grafická úprava: Jana Soukeníková, Tlač: Tlačiareň J+K, Trenčín, Opatovská 41. Web-stránka obce: www.obec-beckov.sk Za obsah článkov zodpovedajú autori.